

Bretagne noordkust: mei 2015.

Kaartmateriaal: Michelin en Ggoogl/google maps

Info van internet en lokale infokantoren ter plekke, camperplaatsen.nl

Het noorden van Ille et Villaine –Cotes-d'armor – Finistère

Zaterdag 23 mei vertrekken we eerst naar Westende, camping Poldervallei. Zondag worden we immers in Oostende bij zus Frieda verwacht voor de familiereunie.

En 165 km op en nog terug naar huis, en van Westende naar Cancale is 100 km korter dan van bij ons thuis...met 430 km en de bijhorende vermoeidheid is het de moeite om er 2 nachtjes bij "moe" bij te nemen...aan 27 euro per nacht.

GPS Poldervallei is 51,16658 / 2,78243. <http://www.campingpoldervallei.be/>

Vanaf juli zouden ook de camperplaatsen tegen de steenweg klaar moeten zijn, en is er aan de Belgische kust in Westende een 3de camperplaats...

Maandag is dan het werkelijke vertrek. We rijden via Abbeville, Saint Bosque, de Pont de Normandie, Dozule...en betalen aan **peage** 12,20 + 11,80 +6,30 +2,10 + 5,30...

De Pont de Normandy....'t Is hoog als je ervoor staat...

We kiezen voor de camping in Cancale, vlakbij de Pointe du Grouin. (GPS: 48,70425, -1,84716). We betalen 22,15 euro all-inn, incl. wifi. http://www.ville-cancale.fr/camping_municipal_pointe_du_grouin.html

De camping ligt prachtig aan de kust, het sanitair is netjes..maar de "franse" WC's kunnen ons niet bekoren.

Le pointe Du Grouin

Aangezien je op de pointe zelf niet meer mag staan, en na een dag rijden, is die camping een goeie optie. Want vanop de CP van "La ville Bilet" – ook heel goed zoals we in 2013 hadden gemerkt- is het anders nog zo'n 6 km stappen tot de "Pointe"...

Aire de service municipale de la Ville Ballet Cancale.

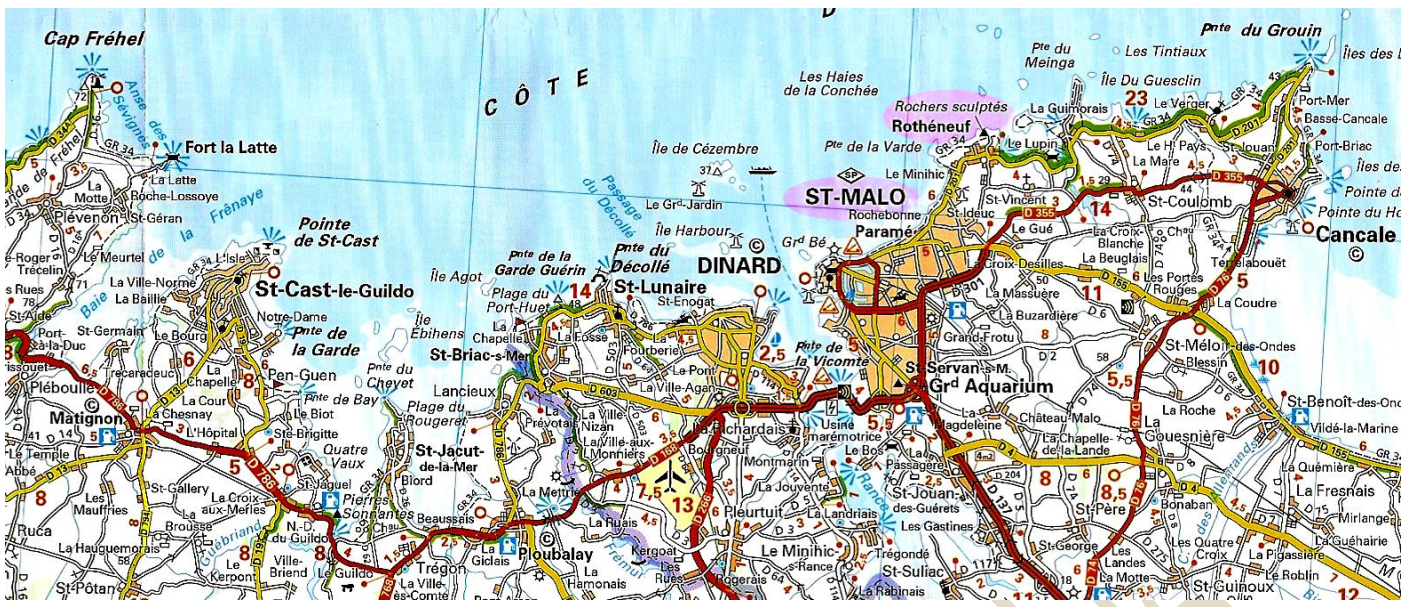
(Entrée par la rue des Français libres. Position GPS : Longitude : -1.86605 Latitude : 48.66891).

Parkings op de pointe zelf mag je met de MH niet op. Dus eventueel parkeren langs de D 201 en te voet op verkenning gaan

De wandeling over de kliffen toont prachtige panorama's van de kust.

*Dinsdagvoormiddag, direct na de wandeling over de pointe, rijden we verder naar **Rothéneuf***

In het dorp is er een bakkerij (die dus dinsdag gesloten is- lastig als je net dan brood nodig hebt...) en een beenhouwer- anex supermarktje (die gelukkiglijk voor ons ook brood verkoopt...).

Vlak naast de cp is de bushalte waar je een bus (lijn 8) hebt die je direct naar st.malo rijdt voor de prijs van 1,25 € enkele reis, de eindhalte is vlakbij het oude stadgedeelte aan het "office de tourisme" en de stadswallen. De cp "les ilots" is zeker een aanrader.

We betalen 7 euro per nacht (laagseizoen is 5,40 en hoogseizoen is 12 euro per nacht). Alles is inbegrepen, maar voltappen is met een jeton van 3 euro. Het is wel een voormalige camping, maar er zijn wel geen WC's of douches meer. Vanaf half juli 2015 zou er gratis wifi zijn.

Sitecode - 11653 Frankrijk - Bretagne O [35] Gewijzigd: 29/10/2013

St. Malo [Rothencuf] 35400 17 Meningen / Beoordeling: 8.4

CP Voormalige camping Les Ilots [Voeg reactie toe](#) [Toevoegen aan favorieten](#)

Avenue de la Guimorais [D201]

Camperplaats

N 48.68067 W -1.96270 C

120

9m

Onbeperkt

15/04-01/11

+33 2 99 56 98 72

parkachtige aanleg met bomen en grasvelden - insteekhovens voor de campers - afgebakende plaatsen - bewaking met receptie en toegangshek - water alleen tijdens openingsuren bureau - all in tarief - bushalte naar St.Malo - strand 100m - winkels 200m - zwembad 200m

Gerelateerde links

[Website camperlocatie](#)

Dinsdag na de middag gaan we nog op zoek naar de gesculpteerde rotsen van Abbé Fouré. En maken nog een wandeling langs de zee.

De beelden uitgehouwen in rotsen zijn al even verweerd als de rest van de kust, toch mooi om zien en een indrukwekkende omgeving. Je bent er vlakbij van op de CP. Inkom is 2,5 euro pp.

Rothéneuf : les rochers sculptés

A cinq kilomètres de Saint-Malo Intra Muros, en longeant la mer en direction de cancale, les **Rochers Sculptés de Rothéneuf** constituent un univers étrange, peuplé de personnages d'un autre temps : les figures grimaçantes façonnées par la main de l'homme évoquent les gargouilles médiévales et les êtres fantasmagoriques de nos cathédrales.

Cette œuvre est due à l'abbé Adolphe Fouré (1839-1910), ordonné prêtre à Rennes. A 55 ans, une attaque cérébrale le laisse sourd et muet. L'abbé se retire à Rothéneuf et y sculptera, à même le rocher, plus de 300 personnages. S'inspirant de la légende des Rothéneuf, lignée effrayante de corsaires, pirates et nobles au tempérament sanguinaire, il met en scène chaque membre de cette famille, flirtant avec les créatures de l'enfer. Le résultat est un jardin de pierre d'une superficie de 500 mètres carrés, dominant l'océan dans un site extraordinaire.

Woensdag is er een dagje "St. Malo"

St.-Malo bezit nog een oude stadskern: Intra Muros –alhoewel er niks nog echt authentiek is: de binnenstad lag na WOII volledig in puin werd helemaal terug opgebouwd...

Vanop de stadsmuren heb je een mooi uitzicht op de stad en haar omgeving, ondermeer op het fort dat door Vauban op een eilandje voor St. Malo is gebouwd. Bekende inwoners waren Chateaubriand, de romantische schrijver, en Surcouf, de beruchte kaper

Na de wandeling over de wallen slenteren we door de straatjes in Intra Muros, en laten ons verleiden tot een "galette" bij crêperie Gallo...een "Forestière"...niet slecht..maar de mijne zijn beter (dixit Tessy)

Saint-Malo is een van de populairste steden aan de Franse kust. Door Traveller's Choice Award 2010 werd het verkozen als beste bestemming in Frankrijk.

De naam is afkomstig van de Welshman Malo. Hij bekeerde de stad Aleth en werd er bisschop. Saint Malo is een oude vestingstad, die door de zee omringd is. Het is de stad van Jacques Cartier, de ontdekker van Canada.

Bezienswaardigheden:

De stadswallen

Een wandeling op de 'remparts' is een must als je in Saint-Malo bent. Ze werden gebouwd in de 12e eeuw en werden door de jaren heen uitgebreid en aangepast. Het mooiste zicht heb je bij het opkomend tij.

De muren zijn bijzonder stevig: Op een nacht liet de Britse vijand een vlot vol explosieven tot tegen St-Malo drijven, waar ze het tot ontploffing brachten. De muur bleef quasi onbeschadigd, en er waren geen menselijke slachtoffers langs Franse zijde.

Enkel de Britse soldaten, die het kruit tot in Saint-Malo moesten brengen, raakten door de getijden niet tijdig uit de vuurlinie en stierven.

Het enige slachtoffer uit Saint-Malo was een kat. Om de Britten te provoceren, stuurden de kapers de ichamen van de overleden Britten én de kat naar de vloot terug. Er is nu een straat naar die kat vernoemd.

Intra Muros

Binnen de wallen kan je slenteren in smalle, geplaveide straatjes met granieten gevels. In de zomer is het er heel druk dankzij de vele kleine straatjes, restaurantjes, winkeltjes...

La Java

Dit is het oudste café van Saint-Malo. De oorspronkelijke naam is een mondvol: 'Le café du coin d'en bas de la rue du bout de la ville d'en face du port'. Het interieur is op zijn minst opvallend te noemen: voor de toog hangen schommels en het café staat volgestouwd met antieke prullaria. De eigenaar is een nogal eigenzinnige man: de muziek in het café moet voor 1930 gemaakt zijn en er gaan zelfs verhalen de ronde dat het verboden is om te fotograferen.

Adres: Rue Sainte Barbe 3, Saint-Malo

Tel: +33 2 99 56 41 90

www.lajavacafe.com

Crêperie Gallo

Dé culinaire specialiteit van Bretagne zijn de crêpes. Bij crêperie Gallo heb je 172 soorten: van hartige boekweitpannenkoeken tot zoete dessertpannenkoeken. Dankzij de open keuken kan je zien hoe de chefs de pannenkoeken à la minute en met veel vakmanschap bakken. Mmm... heerlijk!

Adres : 21 rue de Dinan, 35400 Saint-Malo (Intramuros)

Tel : +33 2 99 40 84 17

www.creperie-gallo.com

Saint-Malo vanop het water

Saint-Malo had door haar gunstige ligging een goede positie voor overzeese handel. In de zeventiende en achttiende eeuw stond de economie op een laag pitje door verschillende oorlogen. De zeelui, die op

dat moment werkloos zaten toe te kijken, kregen kregen van de koning een 'kaperbrief' die hen toestond oorlogs- of handelsschepen van de vijand aan te vallen zonder te worden behandeld als piraat.

Piraten werden opgehangen, kapers kregen toestemming van de autoriteiten en bleven buiten schot. De Engelsen, Nederlanders en Spanjaarden kenden heel wat verliezen door de bedreven kapers van Saint-Malo. De buit zorgde voor een grote welvaart in de stad.

De rijke reders bouwden statige villa's binnen en buiten de stad.

De bekendste kaper is Robert Surcouf: Op 13-jarige leeftijd wordt hij scheepsjongen en als 20-jarige is hij al kapitein bij de koopvaardij. Zijn vele overwinningen maken hem een rijk man. Zijn boot, de Renard, is een van de bekendste kaperschepen.

Boottocht met Le Renard

Je kan in Saint-Malo een boottocht maken met Le Renard. Enkele jaren geleden werd een replica gemaakt voor de opnames van een Britse televisieserie over piraten. Liefhebber Bob Escoffier kocht het schip – samen met een replica van het fregat étoile du Roy. Beide schepen liggen nu in de haven van Saint-Malo.

Le Renard vaart dagelijks uit voor toeristen en de Étoile du Roy kan je bezoeken. Leuk voor gezinnen met kinderen, want de gidsen zijn verkleed als kaper. Informeer voor vertrek wel naar het schema van beide schepen: ze zijn nog operationeel en nemen af en toe deel aan zeilraces. Op die momenten kan je ze uiteraard niet gaan bezoeken.

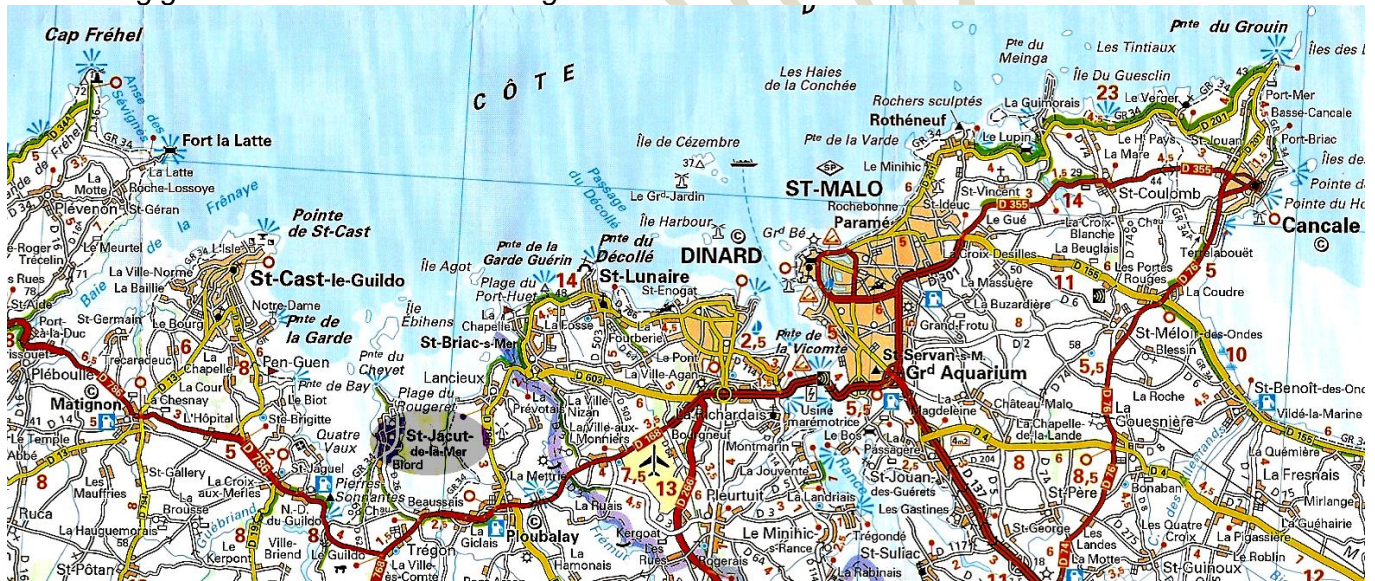
www.etoile-du-roy.com

www.cotre-corsaire-renard.com

uit :

http://www.een.be/files/extra/programmas/vlaanderen_vakantieland/vlavak_roadbook_camper_frankrijk.pdf

Donderdag gaat het verder naar onze volgende halte: **St. Jacut de la Mer.**

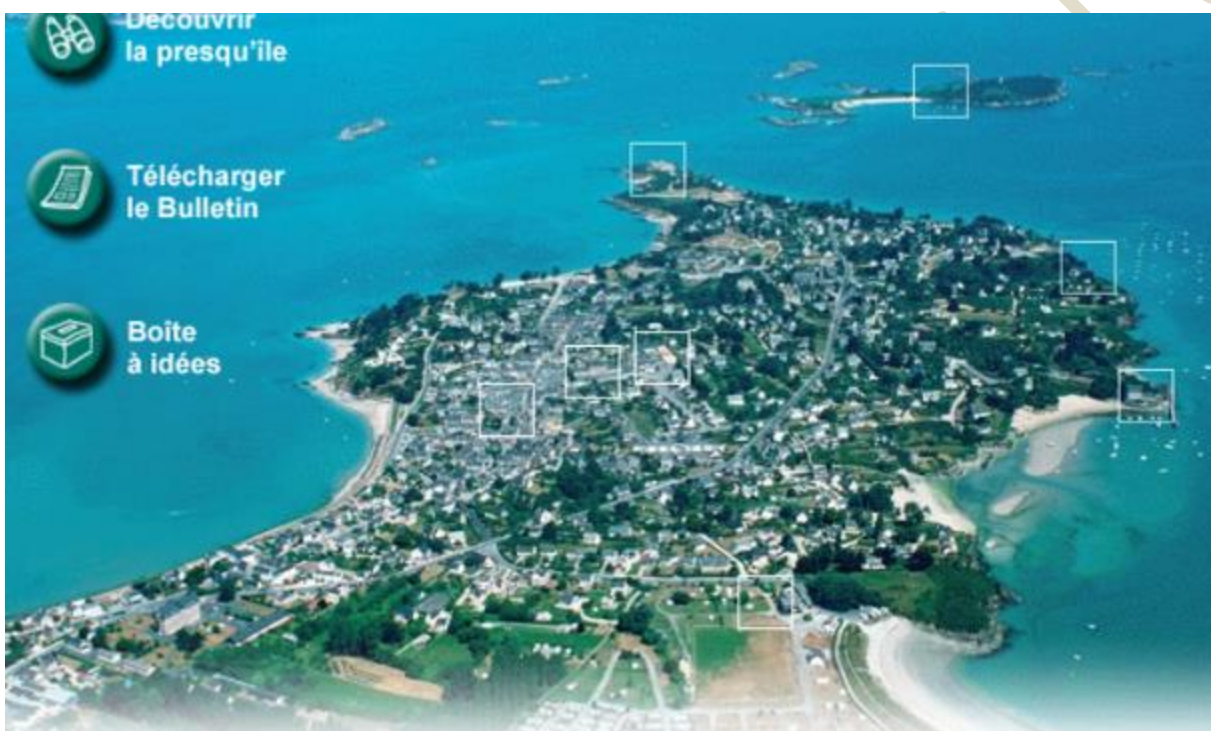

Mooie ruime plaatsen, gratis lozen en water...vlakbij het strand (waar de "inboorlingen" met emmer en harkje naartoe trekken bij laagwater om schelpen – palourdes en coques- gaan te "oogsten")
We betalen met de bankkaart 6 euro voor een nachtje.

Sitecode - 1235 Frankrijk - Bretagne M [22-56] Gewijzigd:

	St. Jacut de la Mer 22750	5 Meningen / B
	Aire Municipale	Voeg reactie toe Toevoegen a
	Rue de la Manchette	
		
	Camperplaats	
	N 48.58978 W -2.18767 C	
	20	
	Onbekend	
	48-uur	
	01/01-31/12	
	+33 2 96 27 71 15	

Na de middag trekken we langs de kust en de "sentier du littoral" naar "la pointe du Chevet", de noordelijke punt van het schiereiland, en vertrekpunt van de "overtocht" te voet bij laagwater naar "les iles de Ebihens". Alleen had ik me blijkbaar vergist in de datums, want het was net hoogwater in de namiddag. Gelukkig konden we terecht in het toeristenbureau voor een zeer gedegen uitleg over de waterstanden, en de juiste route, en de uren van vertrek en terugkeer..

Vrijdag is het "marché hebdomadaire" van 9 tot 13 uur in St Jacut, en we kunnen nog tegen 11u30 terug zijn van onze wandeling "à la mozes"

Als we de eerste rotsen van het eilandje bereiken zien we direct de dikke "trossen" dikke mosselen hangen, en we nemen ons voor zeker een portie mee te nemen als we terugkeren.

Het eilandje hebben we al snel gezien langs het enige pad waar je over mag, dwars over het eiland, langs de toren van Vauban.

En na een uurtje staan we mosselen te plukken. We hebben al snel een paar kilo bij elkaar. Gezien de grootte en het gewicht beloofd het een feestmaaltijd te worden vanavond, ondanks de overvloedige "begroeiing" met zeepokjes en bijhorend kuiswerk, en dat het zonder frietjes zal zijn deze keer.

Op het marktje versieren we nog een selder, wat peterselie en ajuin voor onze mosselbereiding.

Bron: <https://www.keskeces.com/marees/france/iles-des-ebihens/>

Marées des Iles des Ebihens Lundi 05 Mai 2014

	Coéfficient	Heure	Durée	Hauteur	Marnage
Basse Mer	58	06h00	05h40	3.25 m	6.62 m
Pleine Mer		11h40		9.87 m	
Basse Mer	53	18h17	06h37	3.70 m	6.17 m

Heure locale (heure d'été) - Time zone Europe/Paris - GMT +0200

Attention: Ces Valeurs de marées ne sont données qu'à titre indicatif et peuvent comporter certaines imprécisions. Nous ne pourrons être en aucune façon tenu pour responsable de l'utilisation faite des ces informations de marées.

Ephéméride

Durée du Jour : 12h02

+0 minute de
Soleil

Jour de Lune : 6
Lever: 11h50

			10 h 42		Coucher: 2h04
			Zénit		Premier Croissant
04 h 19	04 h 41	16 h 43		17 h 04	34 %
Aurore	Lever	Coucher		Crépuscule	

Si le coeur vous en dit ... et si le temps qui reste avant la montée des eaux vous le permet, des kilomètres de grève, à marée basse, vous permettront de dénicher coques et palourdes. Soudées en grand nombre sur les rochers, les huîtres sauvages font l'ordinaire de nombreux riverains ... Sur le rocher de "La Loge" et les cailloux qui l'entourent, entre la Pointe du Chevet et les Ebihens, c'est par milliers qu'elles s'agglutinent, faisant les délices du randonneur armé d'un couteau solide...gevonden op deze site:

<http://docarmor.free.fr/valarmor/valest/stjacut2.htm>

Les îles Ebihens

Petit groupe de rochers et d'îles, l'archipel des îles Ebihens se découvre au plus près de la côte d'Émeraude depuis la pointe du Chevet à l'est de la péninsule de Saint-Jacut-de-la-Mer.

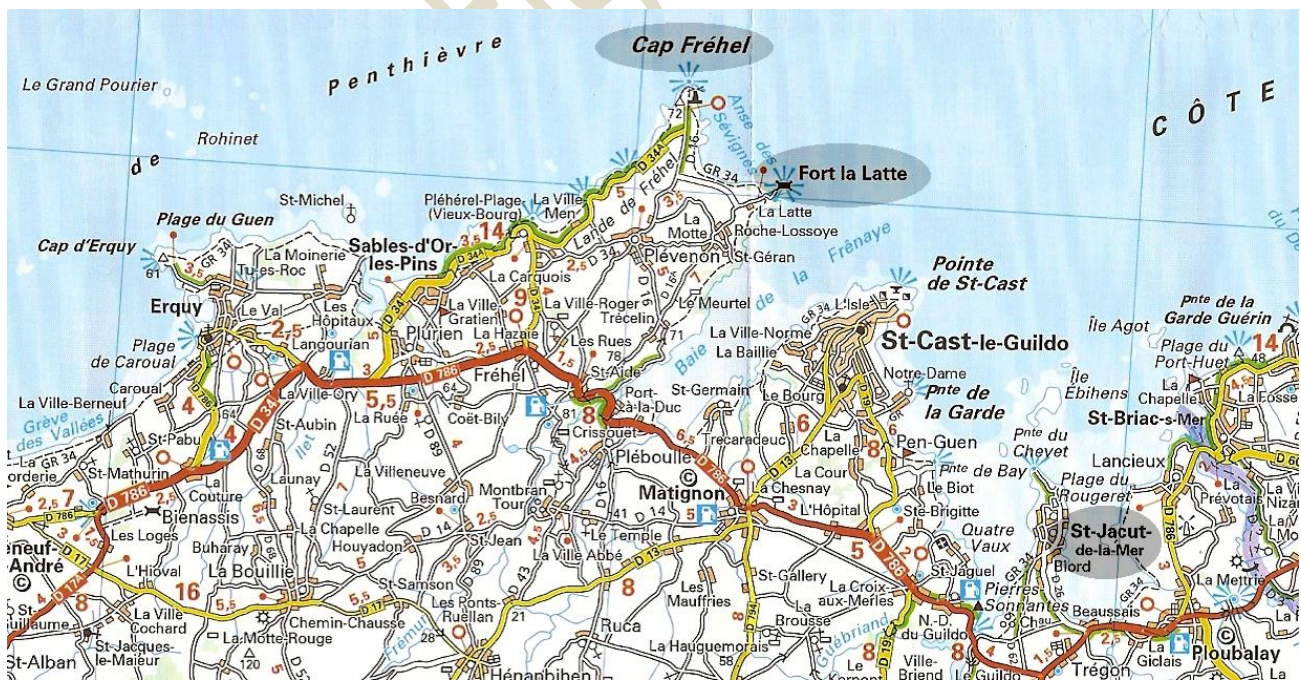
C'est à pied à marée basse et après 10 minutes de marche que vous accéderez à l'île en empruntant un chemin qui la traverse entre rochers et fougères avant de pénétrer dans un bois qui débouche face à la tour érigée en 1694 par le comte de Pontbriand. Construite et armée sur les plans de Vauban cette tour ne se visite pas.

Des fouilles archéologiques ont permis de découvrir l'existence au 1er siècle avant JC d'un village de la tribu celte des Coriosolites. Ces gallo-romains étaient installés pour y exploiter le sel marin.

On situe en 709 la période où cet archipel fut arraché à St-Jacut lors du cataclysme qui redéfinit le profil géologique de la côte bretonne.

C'est dans ces eaux qu'eut lieu en 1758 la bataille navale de St-Cast durant laquelle les troupes du duc d'Aiguillon donnèrent la seule victoire aux français dans cette guerre de 7 ans qui les opposèrent aux anglais

Nog een ommetje langs de bakker, en na een middagboterhammetje rijden we door naar Cap Fréhel

Sitecode - 2125 Frankrijk Bretagne M [22 56] Gewijzigd: 30/12/2013

Frehel 22240 5 Meningen / Beoordeling: 7.4

CP Aire Municipale La Ville Oie [Voeg reactie toe](#) [Toevoegen aan favorieten](#)

Rue des Sports

Mix parking

N 48.65031 W -2.35240 C

40

Onbekend

72-uur

01/01-31/12

+33 2 96 41 59 46

tegenover camping d'Armor - camperplaats met slagbomen - betaalautomaat, betalen met bankkaart - bakker komt 's morgens [zomer]

Gerelateerde links

Blijkt bij aankomst echter dat de CP toch nog zo'n 4-5 km van de kaap zelf verwijderd is.

Na nog wat shopping onderweg, en wat bijlezen eens we ons op de CP "gesetteld" hebben, is het "mosselkuistijd". Ik ben er een uurtje mee zoet.

Daarna is het eten wel snel klaar: de groenten even opstoven in de pan, mosselen erbij- en een scheut witte wijn...en 10 minuten later staan de schelpen te dampen op tafel.

Ik moet zeggen: ze waren lekker van smaak...maar zout....en klein...Het veelbelovende "gewicht" kwam duidelijk van de zware dikke schelpen, en de "ingesloten" voorraad zeewater...Toch nog eens nadenken voor we ons nog eens aan de mosselpluk begeven...

*Zaterdag rijden we dan naar de **Cap Fréhel**. En zetten we ons op de parking voorbehouden voor MH's...(maar verboden te overnachten...). Normaliter moet er betaald worden om te parkeren, maar het wachtkotje is dicht en er is niemand te bespeuren. Het bezoek was de moeite, de natuur en het uitzicht rond de vuurtoren zijn subliem*

In de verte zien we Fort La Latte liggen, onze volgende stop.

Cap Fréhel – uit ons aller wikiki...☺☺

Cap Fréhel is een landtong aan de Smaragdkust (Côte d'Emeraude) in noordoost Bretagne. Het is het meest noordelijke punt van het rotsachtige voorgebergte tussen de steden Saint-Malo en Saint-Brieuc.

De kaap, die bijna 8,5 km van de dorpskern van Fréhel afligt en 4 km van Plévenon, is tot beschermd natuurgebied verklaard en staat bekend om zijn steile rotswanden en als broedplaatsgebied van talrijke

vogelsoorten. De rotswanden, met een hoogte van 70 meter, bestaan uit rode zandsteen, zwarte leisteen en roodachtige granietstenen. De grasvelden die tussen en langs de rotswanden lopen, maken deel uit van een 300 ha groot heidelandschap. Lopen op de granietstenen vergt behendigheid en evenwicht, met het gevaar om tussen de rotsspleten te vallen. De ruwe bovenlaag van de steen zorgt voor een soort antislip. Bij het lopen en vooral bij stampen, klinken de bijna ronde granietstenen hol. Vooral bij hoog water kolk, rommelt en dreunt het zeewater tussen en onder de stenen. Sommige grillige gevormde rotsblokken hebben, vanuit een bepaalde punt gezien, eigenaardige vormen, wat namen opleverde zoals o.a. "De hoed van keizer Napoleon" en de "Varkenskop".

Aan de kaap zijn twee vuurtorens gebouwd. De ene dateert uit de 1650 en is gebouwd onder koning Lodewijk XIV door de beroemde generaal, vestingbouwer en architect Vauban. De tweede en nieuwere vuurtoren die in 1950 nog werd verhoogd, kan op gezette tijden beklommen worden. In geval van gunstige weersomstandigheden kan men vanaf de toren de Kanaaleilanden zien liggen.

Fort La Latte:GPS: 48,66425 / -2,2931

Het kasteel of Fort La Latte is tot op heden nog redelijk goed bewaard gebleven als feodaal aspect op een spectaculair natuuroord. Via Matignon bereikt men het gehucht Trécelin, dat in de nabijheid van de noordwestkust van de Baie de la Frénaye ligt, op een afstand van 15 km van Saint-Cast-le-Guildo. Van daaruit is het Fort La Latte goed bereikbaar. Het Fort domineert op de 60 à 70 meter hoge klifrotsen, die uitsteken boven de zee. Het Fort zelf is gescheiden van het eigenlijke vasteland door een smalle diepe kloof, waarvan de hoofdvoorpoort met twee ophaalbruggen, het eigenlijke kasteel verbindt. Vroeger moest men twee wachtposten passeren, eer men in het eigenlijke kasteel binnen kon. Daarna moest men nog een zware houten traliepoort voorbijgaan. Bij lage getij ziet men beneden de enorme rotsblokken liggen, maar met hoog opkomend water, dondert en weergalmd de zeebranding in de kloof tegen de rotsen. Ook rondom het kasteel slaat de branding spectaculair tegen de rotsen. Op de rondleidingsweg op het kasteel en zeker bovenop de trappendonjon, heeft men een panoramisch vergezicht over alle kusten van de Côtes-d'Emeraude: l'Asne de Sévignés, Cap Fréhel, de Baai van la Frénaye, de punt van Saint-Cast, l'Ile Ebihens, Saint-Briac en Saint-Lunaire, de punt van Décallé, Saint-Malo, Paramé en Rothéneuf, l'Ile de Cézembre en de punt van Meinga

Vieux **château féodal**, vigie de grès rose, lieu magique et mythique, témoin d'un riche passé: tours, murailles et ponts-levis vous transportent dans un autre temps. Transformé en fort de défense côtière entre 1690 et 1715, le Fort La Latte reste avant tout un château fort. Le système défensif du XIVe siècle est toujours en place. Courtines, tours, ponts-levis, oubliettes, donjon ont traversé les siècles. Canon du XVIIIe sur double affût, Bricole (engin de guerre du XIVe siècle), arbalète à tour. Un jardin médiéval l'agrément.

LA "ROCHE GOYON" OU "FORT LA LATTE"

La Roche Goyon tire son nom d'une des plus anciennes familles bretonnes (appelée Gwion, Goion, Gouëon, Goyon et Gouyon). Une légende atteste qu'un premier château aurait été construit par un Goyon sous Alain Barbe-Torte en 937.

Le château actuel, quant à lui, fut commencé avant l'apparition du canon en Bretagne (1364) puis poursuivi au gré de la bonne fortune des Goyon dans la deuxième moitié du XIVe siècle. Il existait en 1379 puisque Du Guesclin envoya un détachement à la Roche Goyon qui résista vaillamment. La forteresse fut confisquée au profit de Charles V, puis restituée à son propriétaire par le traité de Guérande (1381). Au cours du XVe siècle, l'ascension sociale des Goyon se poursuivit. Ils figurent aux États de Bretagne. Un Goyon, chambellan du duc de Bretagne, épousera l'héritière de la baronnie de Thorigni-sur-Vire. La famille Goyon quitte le berceau breton et passe à l'histoire de France. Le château reçoit alors un gouverneur qui loge dans un logis aménagé à cet effet. Lors de la réunion de la Bretagne à la France (réalisé lors du traité de 1532), il subit un nouveau siège (1490), anglais cette fois, sans succès pour les envahisseurs.

Le coup de grâce lui fut porté par la Ligue. Jaques II Goyon, sire de Matignon, Maréchal de France, Gouverneur de Normandie et de Guyenne, avait pris le parti d'Henri IV. Par mesure de représailles, en 1597, un délégué du Duc de Mercoeur nommé Saint-Laurent, l'assiégea et l'assailit. Le château déjà appelé à cette époque La Latte, fut démantelé, pillé, ravagé, incendié. Seul le donjon résista.

C'est à un château en ruine que s'intéressa le sieur Garengeau chargé de fortifier la Côte pour la défense de Saint-Malo. Le château fut transformé en conséquence avec l'accord des Matignon entre 1690 et 1715. On lui doit en grande partie l'aspect que nous lui connaissons.

En 1715, James III Stuart vint s'y réfugier et trouva le lieu sinistre... Il est vrai qu'il y échoua un vilain soir de novembre. La même année Louise-Hippolyte Grimaldi (princesse de Monaco) épousait Jacques-François-Léonor Gouyon, sire de Matignon, devenu duc de Valentinois, à condition de prendre le nom et les armes des Grimaldi sans y joindre les siens.

En 1793, on construisit le four à rougir les boulets et on emprisonna quelques suspects contre-révolutionnaires.

De jeunes Malouins le prirent d'assaut, sans succès, lors des Cent-Jours (1815). Ce fut son dernier épisode guerrier.

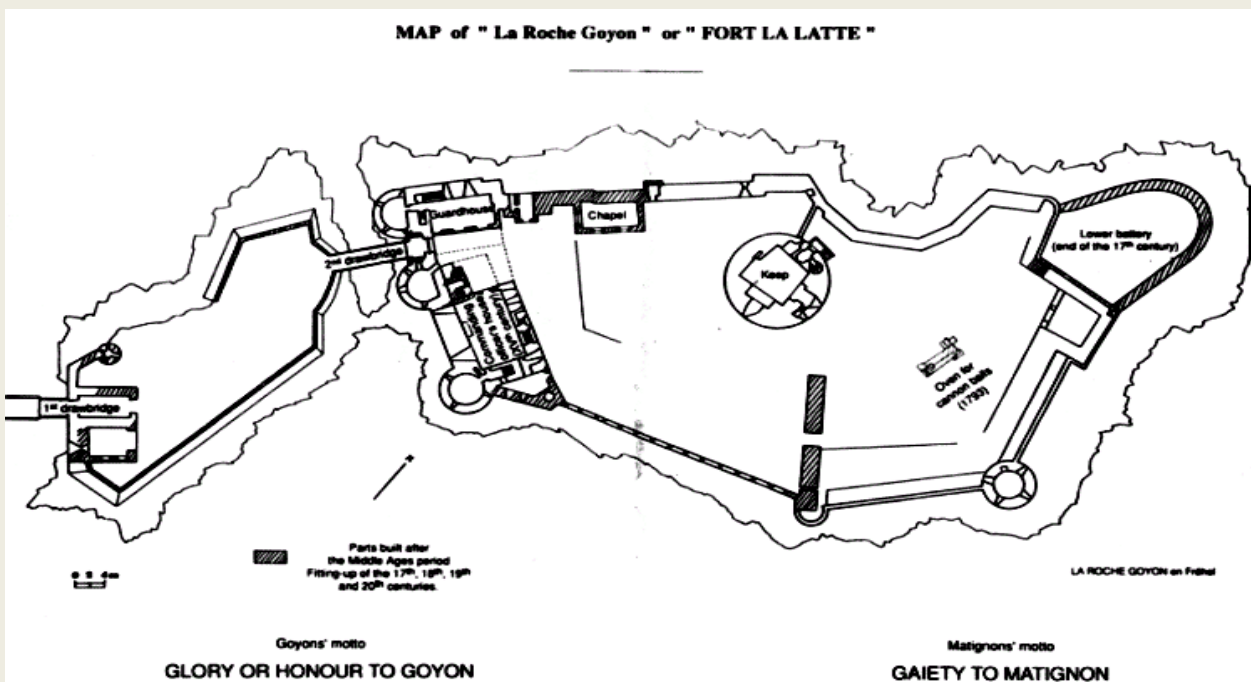
Au cours du XIXe siècle, il fut peu à peu abandonné, il n'eut plus qu'un seul gardien. Déclassé par le ministère de la Guerre en 1890, il fut vendu par les Domaines en 1892. Il était en grande partie en ruines lorsqu'il fut classé Monument Historique en 1925. Il a été restauré depuis 1931 par la famille Joüon des Longrais et est ouvert à la visite. Il est devenu le château le plus visité en Bretagne, après celui des ducs à Nantes

Visites

Le château est classé Monument Historique et ouvert à la visite en saison (de 1er avril au 30 septembre 2015) tous les jours de 10h30 à 18h. Du 7 juillet au 27 août ouverture sans interruption de 10h30 à 19h. Hors saison - du 01/10 /2013 au 31/03/2014 L'après midi : tous les samedis et dimanches et jours fériés. Vacances scolaires tous les jours - après midi.

Grand parking extérieur gratuit. Tarifs : € 5.50 (2015).

Op de parking bij La Latte eten we nog de middag, en dan gaat het verder naar **Paimpol**.
Onderweg stoppen we nog bij de Kapel van Kermaria.

Chapelle de Kermaria an Iskuit GPS : 48.684965, -2.975766

We hebben wel even geluk : normaal is de kapel slechts open namiddag van 15 tot 17 uur , op dinsdag en donderdag, maar aangezien de « kuisvrouw » net kwam « afstoffen »...

La **chapelle de Kermaria an Iskuit** est située dans le [hameau](#) de Kermaria en [Plouha](#) ([Côtes-d'Armor](#)), la **chapelle de Kermaria an Iskuit** (ou *Kermaria an Isquit*) se dresse au milieu de la campagne. Elle a été bâtie au XIIIe siècle. Elle fait l'objet d'un classement au titre des [monuments historiques](#) depuis le [3 juillet 1907](#)¹.

La chapelle est formée d'une nef centrale à sept travées, flanquée de deux bas-côtés. Le [chœur](#), orienté à l'est, est à trois pans coupés. Au sud, une chapelle privative forme l'amorce d'un bras de [transept](#). Au niveau de la troisième travée s'ouvre, également sur la façade sud, le porche.

Les quatre travées côté ouest sont datées du [XIIIe siècle](#), les trois autres travées, la chapelle privative et le porche sont du XVe siècle. La tour qui surplombe le pignon ouest est coiffée d'une flèche en charpente et couverte d'ardoises, elle porte la date de [1702](#). Le chœur a été construit entre [1720](#) et [1721](#).

Le porche. De part et d'autre, les deux niches, aujourd'hui vides

Les six statues côté est

Les six statues côté ouest

Il s'ouvre sur une large baie en ogive, supportée de part et d'autre par de fines colonnettes. À l'intérieur, les parois abritent les statues en bois polychrome des douze apôtres, dans des niches pour les six du côté est. À l'extérieur, deux niches surmontées de dais recevaient encore au début du XXe siècle les statues de saint Pierre et saint Paul, très abimées par le temps. Au 1er étage, un édifice rectangulaire entouré par une fine balustrade servait de *secrétairerie* et aussi d'*auditoire* : le seigneur de Lizandré-Kermaria y rendait la justice et recevait l'hommage de ses vassaux.

La porte intérieure du porche est surmontée par une Vierge en pierre polychrome. La voûte est à deux travées, décorée d'anges peints [a fresco](#).

La chapelle et le calvaire, vus du sud

La porte principale, sur la façade ouest, est datée du XIIIe siècle. Le bas-côté nord montre la trace du raccordement des travaux du XIIIe siècle et de l'agrandissement du XVe siècle. De part et d'autre du chevet, et sur la chapelle privative, des [gargouilles](#) du XVIe siècle sont finement sculptées.

La nef. Sous la voûte, de part et d'autre, la fresque de la [Danse macabre](#)

Au centre, la femme, seul personnage que la Mort ne tient pas

La nef

Dans sa partie la plus ancienne, les travées sont rythmées par des piliers cylindriques massifs, dépourvus de base. Les arcs doubleaux sont portés par des chapiteaux non sculptés. Les trois travées récentes s'élèvent sur des colonnes octogonales plus fines, qui supportent les arcs directement sans chapiteau.

Les nefs sont voûtées en bois, les poutres d'entrants sont décorées d'engoulant sculptés dans la partie XVe siècle.

La nef aurait comporté un jubé en bois sculpté et peint, entre les quatrième et cinquième travées.

L'escalier de pierre conduisant à la secrétairerie est toujours en place, dans le collatéral sud.

La sacristie

La petite sacristie actuelle, dans le prolongement du collatéral nord vers le chœur, se prolongeait dans le chœur lui-même. Elle en était séparée par un maître-autel à retable montant jusqu'à la voûte

Le fondateur de la chapelle de Kermaria an Iskuit serait Henry d'Avaugour, qui accompagna le duc de Bretagne Pierre Mauclerc à la croisade en Terre sainte, et revint dans ses terres en 1240.

En 1747, la chapelle qui appartenait aux La Feillée, seigneurs de Langarzeau, passe dans les mains de la famille Taillart. Un enfeu, sans inscription, sépulture d'un Taillart seigneur de Lézobré, se trouve sous la fenêtre du bras sud du transept

Paimpol **Marktdag** dinsdag 9 – 13 u , centre ville, 200 kramen...da's natuurlijk verleidelijk..

We gaan hier een paar nachten blijven, en kiezen voor de Camping De Cruckin, 10 euro per nacht, all-in, wifi gratis, vlak aan zee en tegen de abdij van Beauport. **GPS** is 48,76966, -3,02249

Paimpol zelf ligt op zo'n 2,5 km, een halfuur stappen, 10 minuutjes per fiets...

Het is er net kermis, en tot de 7de juni zijn de kades rond de haven "ingenomen" door de foor. Tegen de avond aan gaan we een kijkje nemen, en laten ons verleiden tot een zak churros, "chichi's noemen ze hier...de echte in Spanje zijn wel lekkerder, niet zo taai. Het is duidelijk niet "een koekje van hetzelfde deeg"...

De abdij bezoeken we op zondagnamiddag. De voormiddag heeft het de hele tijd geregend. We bereiken de ruïnes via een zij-ingang van de camping. Inkom is in 2015 al 6 euro pp.

L'Abbaye de Beauport demeure aujourd'hui l'un des plus importants ensembles d'architecture religieuse conservés en Bretagne, classé Monument Historique en 1862 suite à l'action de Prosper Mérimée. Fondée par le comte Alain de Goëlo en 1202, l'abbaye médiévale a succédé à un premier établissement monastique édifié sur l'île Saint-Riom dans la baie de Paimpol.

L'ABBAYE DE BEAUPORT UN MONUMENT ENVOÛTANT

En baie de Paimpol, l'abbaye de Beauport est un ensemble monastique remarquablement conservé, témoin majeur de l'architecture religieuse en Bretagne.

Au 13e siècle, des chanoines de Prémontré s'y installent à la demande du comte Alain de Goëlo. Pendant 600 ans, ils vont façonner l'abbaye et son environnement selon leur règle monastique et les besoins de leur vie communautaire.

Fermée à la Révolution française, puis vendue comme bien national, les bâtiments de l'abbaye sont tour à tour transformés en étable, mairie, appartements bourgeois, école et cidrerie. Elle est finalement classée Monument historique en 1862.

Grâce au programme de restauration né du partenariat du Conservatoire du Littoral, propriétaire des lieux depuis 1992 et du Conseil Général des Côtes d'Armor, le site de Beauport se découvre à travers des expositions, spectacles et manifestations culturelles.

UN LE DOMAINE DE BEAUPORT SITE NATUREL CLASSE

Le domaine de Beauport s'étend sur près de 120 hectares protégeant ainsi une variété d'écosystèmes fragiles et menacés.

Le site abrite un verger conservatoire de pommes à cidre et à couteau. Moutons, chèvres et vaches bretonnes contribuent à l'entretien du domaine. Cette gestion différenciée et respectueuse de l'environnement se retrouve aussi dans les jardins. La combinaison d'espaces non fauchés et de massifs jardinés est pensée pour favoriser la biodiversité.

Dans l'anse de Beauport, le paysage maritime évolue au fil des heures. Tantôt au pied de l'abbaye, tantôt lointaine, la mer façonne ce lieu unique.

CÔTÉ MER

Des circuits de randonnées vous mèneront, au détour des chemins, à des points de vue

EN

Son nom **BEAUPORT** ou *Bellus Portus* dit bien son exceptionnelle dimension littorale : elle fut ainsi un centre d'accueil des pèlerins allant vers Saint-Jacques-de-Compostelle et un centre de commerce et économie maritimes.

Pendant 6 siècles, les chanoines ont construit et magnifié un domaine idéal, d'une architecture à la fois élégante et fonctionnelle, avec des jardins de roses, de figuiers, des vergers de pommiers à cidre, des prés salés et un port abrité.

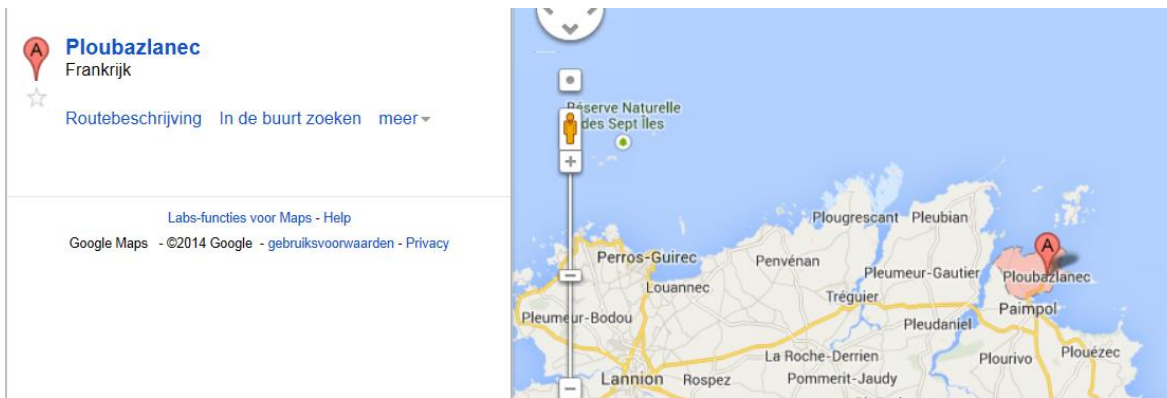
L'abbaye de Beauport a été acquise en 1993 par le [Conservatoire de l'espace littoral et des rivages lacustres](#) qui, voulant préserver son environnement littoral (roselière, ancien havre, digues et massif forestier) a également relevé le défi d'un combat pour la réhabilitation et la restauration du monument.

En parallèle des travaux de sauvegarde et des fouilles archéologiques, un vaste programme d'animations a été mis en place.

Paimpol ligt op 12 km van Lanloup en ligt aan de uitgestrekte baai Anse de Paimpol, die bezaaid is met eilanden en klippen. De baai reikt van de Pointe de Biffot in het oosten, tot aan de Pointe de l'Arcouest in het noorden. In de tweede helft van de 19e eeuw was Paimpol het grote steunpunt van de kabeljauwvissers. Deze periode wordt beschreven in de roman "De IJslandsvissers" uit 1886 van Pierre Loti. De tot volkslied geworden "Paimpolaise" van de liederdichter en -zanger Théodore Botrel (1868-1925), bezingt o.a. de Falaise, waarmee de steile kust in de richting van de Pointe de Guilben wordt bedoeld, de kerk, waarvan aan de Rue de l'Eglise nog slechts de klokkentoren staat, aan de voet waarvan een monument van Botrel is geplaatst, en de "Grand Pardon", de grote bedevaart op 8 december naar Notre-Dame-de-Bonne-Nouvelle. In de in 1913 gebouwde kerk staat een genadebeeld. Paimpol is tegenwoordig vanwege zijn milde klimaat en zijn rijke vegetatie, een centrum van toerisme, met een haven die vooral voor jachten en pleziervaartuigen wordt gebruikt. Als badplaats is het minder belangrijk. Daarnaast is Paimpol een geliefde verblijfplaats voor kunstenaars en schrijvers

Maandag gaan we met de fiets naar Ploubazlanec, naar de muur voor de verdwenen zeelui, en la croix des veuves. Best een pittige klim, en het gebrek aan training laat zich voelen.

In **Ploubazanec** is een kerkhofmuur waartegen herdenkingsplaten zijn aangebracht voor de op zee omgekomen en nooit teruggevonden zeelui.

La commune possède une église très imposante. Celle-ci dépasse largement tous les édifices de la commune. Elle est ainsi très visible et sert d'amer pour de nombreux marins

Près de l'église se trouve le cimetière. Dans celui-ci se trouve l'impressionnant "Mur des disparus en mer". Ploubazanec était la commune d'origine de beaucoup de pêcheurs partant pour la Grande Pêche en Islande. Malheureusement, beaucoup d'entre eux ne revinrent pas. Des plaques énumèrent par années le nom des bateaux disparus dans les tempêtes au large de l'Islande. Des familles ont également posé des plaques personnelles à la mémoire de leurs proches qui ont péri en mer. Cela leur permet de venir se recueillir

Onderweg komen we voorbij Chapelle de Perros-Hamon

Croix des veuves

Au moment du retour des campagnes de pêche, au mois d'août, les femmes venaient scruter l'horizon pour voir apparaître une voile d'une goélette à l'horizon. Elles attendaient, parfois en vain, le retour de leur mari ou de leur fils parti en Islande. Par sa position dominante, la croix des veuves leur permettaient de voir arriver les goélettes au loin. Un calvaire a été construit à cet endroit, baptisé la "Croix des Veuves".

Bergaf gaat een stuk makkelijker. Op de middag zijn we terug in Paimpol, en gaan op zoek naar een "creperie". De kir Breton smaakt, de galette ook (maar toch blijven de mijne beter...naar 't schijnt, van horen zeggen...).

Nadien gaan we op verkenning in Paimpol, dat wel een aantal mooie oude huizen heeft.

Dinsdag naar de markt in Paimpol. Wegens de kermis is duidelijk een aantal marktkramers niet op de afspraak. We maken het ons gemakkelijk en nemen een gebakken kip en patatjes mee. Na al 2 keer een vroegere slechte ervaring met de kippenbakkers op franse markten besluiten we dit nooit meer te riskeren...voor onze kippenboer op het Gouden kruispunt is hier een goudmijn aan te boren. Hier zijn de gebakken kippen wat ze NIET horen te zijn: geen krokant gebakken velletje, niet goed doorbakken, kruiden nog nooit van gehoord, de patatjes nog beenhard....

Na de middag vertrekken we naar onze volgende halte: **Tréguier**... Markt op woensdag 9 – 13 u, Place des Halles. "Les jardins de Kerdalo" die we onderweg passeren zal voor een andere keer zijn, wegens "slechte timing"...

Sitecode - 1172 Frankrijk - Bretagne M [22-56] Gewijzigd: 04/10/2013

Treguier 22220 6 Meningen / Beoordeling: 8.2
Voeg reactie toe Toevoegen aan favorieten

CP Aire des Camping-Cars
Boulevard Anatole Le Braz

Camperplaats
N 48.79065 W -3.23051 C
20
Onbekend
24-uur
01/01-31/12
+33 2 96 92 22 33

gelegen in het bos langs de Guindy - weinig schaduw - mogelijk verkeersgeluid - restaurantjes in de directe omgeving - centrum 1km

€ camper 0,- lozen 0,- water 0,- *2013

Gerelateerde links
Plaats info
Meteo
Link naar GoogleMaps

Mooie plek aan het water, wel onder de bomen en dus geen schotel-TV... Vlakbij het centrum.

Tréguier is een oude bisschopsstad met de kathedraal Saint-Michel uit de 14de - 15de eeuw, die op de hellingen van een heuvel aan de westoever van de Jaudy ligt, op een afstand van 15 km, ten westen van Paimpol. Het middelpunt van de stad is de Place du Martray, waar een monument staat voor de uit Tréguier afkomstige Ernest Renan.

In de kathedraal wordt een der grootste Bretonse Heiligen vereerd : Saint-Yves. Daar aanpalend een oud kloosterpand met kloostergang en sarcofagen.

In Treguier mag je nergens in de buurt van de plezierhaven overnachten maar wel op de camperplaats (Aux bois des poetes) aan het riviertje aan de Boulevard Anatole le Braz.

Een eigenaardig zicht met de getijden die 2 keer per dag het water opstuwen tot tegen de takken van de bomen op de oever, en 2 keer per dag weer een heel stuk van een paar meter oever laten zien als het weer eb is...

Woensdagvoormiddag is het markt in Treguier, en voor we verderrijden we gaan nog vlug eens kijken. Beduidend kleiner dan in Paimpol, en we zijn al snel weer richting camper, na een obligaatsbezoekje langs de warme bakker (rond het "marktpleintje" zijn zomaar 5 bakkers gevestigd...)

Enkele jongeren hebben zich de uiterste hoek van de CP "toege-eigend.

Ze staan er met 4 "zelfbouwcampers" rond een deel van hun "meubilair" geschaard...

Tot een stuk in de nacht is er "muziek"....

Let vooral op de "antieke" verwarmingsinstallatie...

Het stadje is zeker een bezoek waard.

La Ville de Tréguier

Située à 6 kms de la mer, au confluent du Jaudy et du Guindy, les deux rivières qui l'enlacent, [Tréguier](#) tire d'abord sa principale richesse de son passé religieux et de son patrimoine médiéval, en particulier sa cathédrale gothique du XVe siècle, siège du tombeau de Saint Yves.

Petite Cité de caractère éminemment touristique avec ses maisons à colombage, ses venelles, ses placettes, mais aussi son port de plaisance, son musée E. Renan, ses expositions...

La cathédrale saint Tugdual:

La cathédrale de Tréguier comporte trois clochers : la tour Hasting, d'époque romane, la tour gothique du Sanctus, et la flèche ajourée reconstruite au XVIIIe siècle. Les cloches que ces tours contiennent portent les noms de saint Tugdual, saint Yves, Sacré Coeur, Notre-Dame et Balthazar.

Le Cloître

De 1450 à 1479 un cloître de style gothique flamboyant est construit autour de la cathédrale Inauguré en 1468, il abrite aujourd'hui de nombreux gisants provenant de chapelles détruites à ce jour. Pendant longtemps, le cloître a accueilli le marché de la ville, dont les redevances perçues par les chanoines devaient aider ces derniers à vivre. Au début du XXe siècle, une statue de Saint Yves y avait été placée en son centre, pour se prémunir d'une éventuelle sépulture de Renan en ce lieu. En 1938, la statue a été remplacée par le calvaire qui s'y trouve aujourd'hui et qui vient du château de Keralio, en Plougrescant

Na de middag rijden terug naar het noorden, naar : - **Plougrescant Geen CP**

Marché tous les dimanches matin sur la place de la Mairie **de mi juin à mi septembre**.-hebben we dus pech (centrum is trouwens een eind van de camping vandaan !)

We kiezen voor de camping "le gouffre", die op wandelafstand ligt van het beroemde "huisje tussen de rotsen". De camping ligt op **GPS 48,86094 / -3,22765**.

Proper en goed sanitair, ondanks het aanprijzen in de folder van hun "loosplaats" riskeren we dat maar niet. Camping is wel niet afgesloten, en er is enkel een nachtwaker in juli/augustus. Er is gratis wifi (maar enkel in de directe omgeving van de receptie...)

CAMPING Hent Crec'h Kermorvan - 22820 Plougrescant Tel/fax : 00 33 2 96 92 02 95

du Gouffre

MAIL

Toegang

1. Met de auto: express autoweg en weg RN12 directoraat St BRIEUC, PAIMPOL, TREGUIER EN PLOUGRESCANT
2. per spoor: DE TGV PARIJS BREST (3H00) ARREST AAN GUINGAMP, BRIEFWISSELING PAIMPOL.
3. Met de vliegtuig: annionsvlughaven
4. Met de zee: haven van plaisance van TREGUIER.

GPS : N 48° 51 628 W 3° 13 651

De site van de Gouffre in Plougrescant

Als we ons geïnstalleerd hebben gaan we op zoek naar het beroemde huisje.

En lopen gelijk een stukje van de GR34, een eerste « kennismaking » met de fameuze « côte du granit rose », de wilde kust en zee van de roze granieten blokken met mooie panorama's... Het huisje ligt fotogeniek te wezen tussen twee enorme rotsen, en de eigenaars hebben naar goede gewoonte hun wagens ervoor geparkeerd...

Le site du Gouffre d'une superficie de 11 ha est biologiquement riche, en effet l'existence de différents milieux offre des conditions de vie variées pour les plantes et les animaux. Sur ce territoire restreint on trouve ces écosystèmes : falaise, pelouse aérohaline, cordon de galets, lagune, lande, boisement de pins. Des espèces protégées ou rares dans le département sont présentes sur ce lieu comme le Chou marin, Crambe maritima (espèce protégée) qui se rencontre sur les cordons de galets ou encore la Ruppia maritima qui vit dans les lagunes d'eau saumâtre.

La faune est également variée : mammifères, oiseaux, insectes, amphibiens, serpents, mollusques. Des espèces protégées comme la fauvette pitchou ou le grand gravelot nichent sur le site.

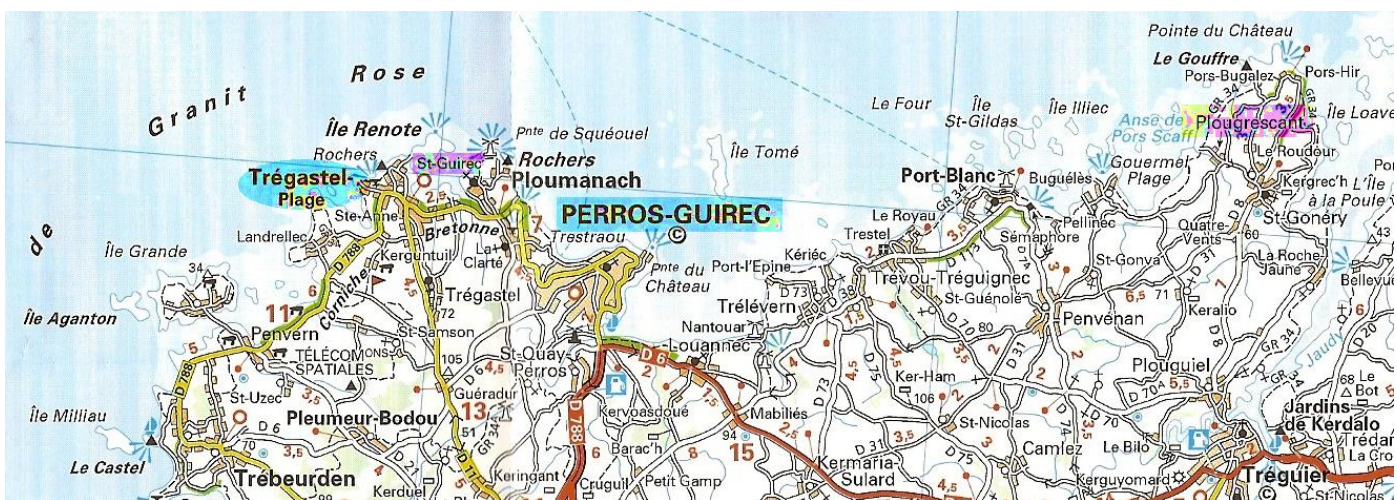
Donderdag gaat het van Plougrescant naar beneden, via Penvenan naar Perros-Guirec

*Blijkbaar geen CP, wel (dure) campings... **Perros Guirec - Ploumanach***

We proberen de CP in Perros Guirec, aan het politiebureau...maar daar staat het vol met personenwagens.

Het blijkt een gewone parking te zijn, met plaatsen op maat van (kleine) personenwagens...

We rijden dan maar door naar de CP in Trégastel.

Sitecode - 1171 Frankrijk - Bretagne M [22-56] Gewijzigd: 14/10/2013

Tregastel 22730 **11** Meningen / Beoordeling: 7.2

CP Aire de Camping Car Voeg reactie toe Toevoegen aan favorieten

Rue de Poul Palud

Camperplaats

N 48.82430 W -3.49847 C

50

Onbekend

48-uur

01/01-31/12

+33 2 96 15 38 00

naast sporthal, tegenover Super U supermarkt en tankstation - geen schaduw - in hoofdseizoen altijd vol - betalen met creditcard - centrum 1km

€ camper 2,-/7,50 - lozen 0,- water 0,- *2013

Gerelateerde links

- Plaats info
- Meteo
- Link naar Google Maps

Waar we toch wel een streekgenoot uit Geetbets tegenkomen...die wel net verder naar het zuiden gaat afzakken. Er is enkel tijd voor een korte babbel met "Eddy"...

Ook op de parking van de Super U schuin tegenover de CP is plaats voorzien en voorbehouden voor 10 campers. Wel redelijk smal ontdekken we als we voor we verderrijden nog gaan winkelen en tanken in de winkel, en ons even op hun "CP" parkeren...

Tregastel ligt aan de GR34, de "Sentier des Douaniers", de wandelweg langs de kust. Na elke kronkel in het pad langs de grillige kust met diepe inhammen en in het wilde weg gestapelde rotsblokken krijg je steeds andere prachtige uitzichten.

Het weer was donderdag uiteindelijk beter geworden, en na een bezoekje aan de "bureau de tourisme" maakten we een eerste tocht rond het "Île Renote".

Een "oefenwandelingetje" van zowat anderhalf uur (met veel "kijkstops"...).

*Vrijdag vertrekken we voor het "serieuze" werk: via de GR34 naar Ploumanach...
Langs het "Oratoire de St. Guirec"...Onderweg neemt de bewolking toe, en wordt alles grijs...maar
regenen doet het (gelukkig) niet.*

Onderweg komen we voorbij de getijdenmolen van Tourony, en het oratorium van St. Guirec. De neus van de heilige is helemaal kapotgeprik met naalden...

Na zowat 2uur 45 bereiken we de Plage de Trestraou. Waar we ons als troost voor de pijnlijke kuiten een "copieuze menu" veroorloven: een kir breton, gevolgd door een lekkere warme vissoep (met rouille en kaas...), en als hoofdschotel een "Raie aux capres" en een "Pavé de saumon"...overgoten met een half literje witte wijn...

Een dessertje kan er niet meer bij, de koffie nog nauwelijks.

Om de overdaad aan calorieën weg te werken gaan we te voet dezelfde weg terug, al waren we oorspronkelijk wel van plan de bus te nemen (de lijn 15, stopt bij de CP in Trégastel...)

Maar we zijn toch blij dat we het laatste uurtje kunnen "afknijpen" tot 10 minuten door langs de grote baan te gaan van aan de getijdenmolen van Tourony tot aan de CP...

De roze grantietkust dankt haar naam aan de zeldzame roze granietblokken die je overal ziet. De 30 km lange kuststrook heeft een zacht klimaat en er zijn grote zandstranden

met gezellige baaien. Je vindt de zeldzame graniet maar op 3 andere plekken in de wereld: in Ontario, China en op Corsica.

Er zijn tal van activiteiten die je aan de côte de Granit Rose kan doen. Je kan bijvoorbeeld een boottocht doen naar Les sept Îles: verschillende ferry's maken uitstappen van een (halve) dag naar de eilandengroep sept Îles. Dat vogelreservaat kan je enkel vanop de boot bekijken.

Een andere aanrader is een wandeling langs het vermaarde **Sentier des douaniers**.

In oorsprong werd het door de douane aangelegd om smokkelaars te onderscheppen. Douaniers liepen dag en nacht, het hele jaar door, langs het pad om de kustlijn in de gaten te houden. Pas in de twintigste eeuw werd dit afgeschaft. Nu is het een populaire wandelroute langs de kustlijn: 800 000 wandelaars maken elk jaar een tocht langs het pad.

Het douanierspad maakt deel uit van de GR-route 34. Het mooiste stuk vind je tussen Ploumanac'h en Perros-Guirec. Heen en terug loop je ongeveer drie uur.

Op je pad kom je verschillende rotsen en steenhopen tegen. Sommige hebben heel specifieke vormen en worden vergeleken met voorwerpen: de fles is de bekendste, maar je kan ook een paddenstoel, ramskop, schildpad of vis zoeken. Of je eigen fantasie de loop laten gaan...

www.cotedegranitrose.fr

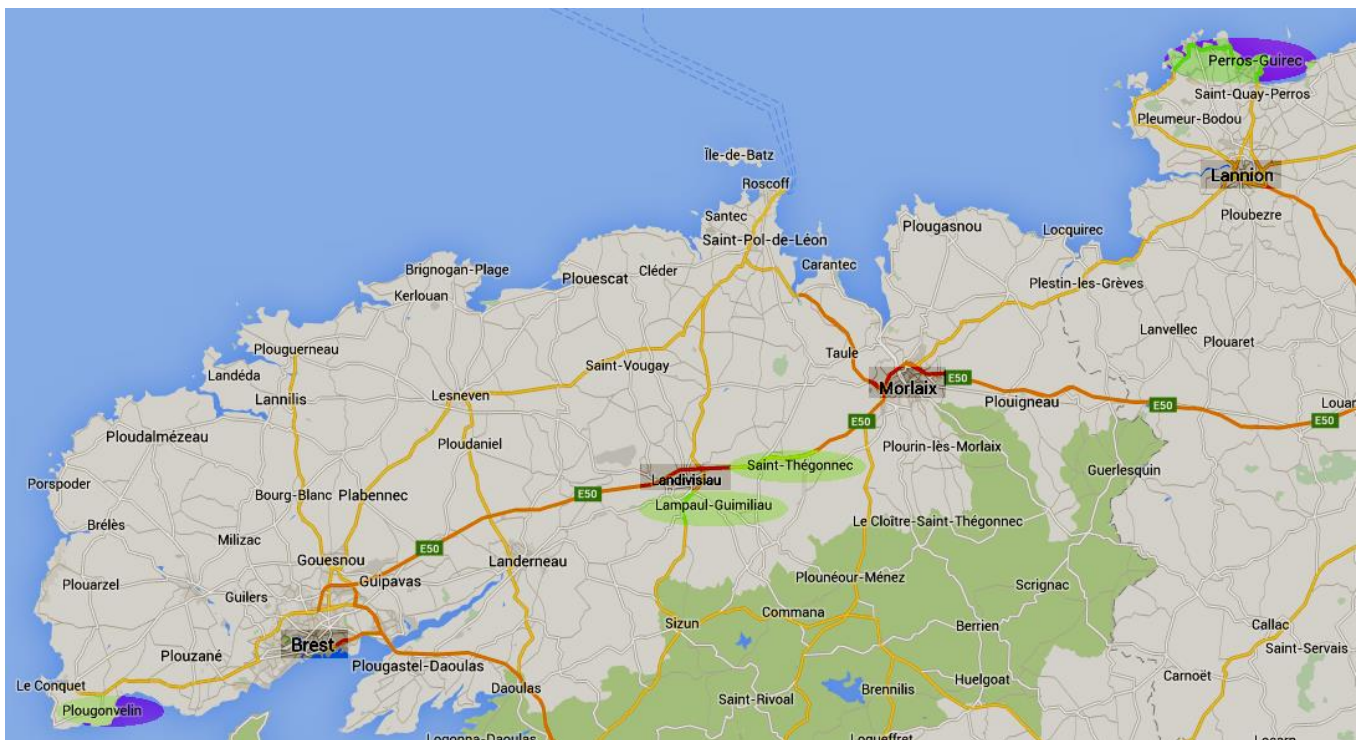
uit:

http://www.een.be/files/extra/programmas/vlaanderen_vakantieland/vlavak_roadbook_camper_francijk.pdf

De oratoire van Saint-Guirec in Ploumanac'h

Zaterdagmorgen vertrekken we voor de “doorsteek” naar Brest, via de streek van de “enclos paroissial”.

Nauwelijks 3 km buiten Trégastel staat de wegwijzer naar de Dolmen van Kergentuill.

Kerguntuil allée couverte submitted by [greywether](#)
 Nearest Town: Perros-Guirec Nearest Village: Trégastel
 Latitude: 48.811000N Longitude: 3.5186W

Just about 100 metres upslope from the Kerguntuil dolmen can be found its neighbouring allée couverte, also signposted and kept in a little area. This one again has been incorporated into a field wall at some time in the past, which has no doubt ensured its survival.

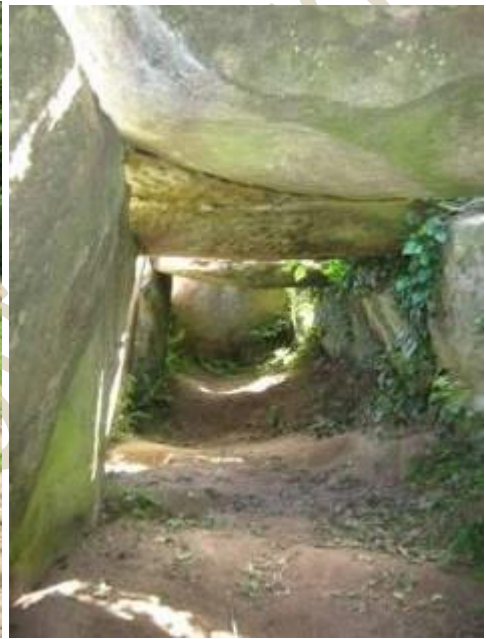
It is 8 metres in length, oriented at 070° and has 4 capstones covering the 1.5 metre wide, 1 metre high chamber. The entrance is at the northwest end in the side, but I am not sure if this is the original.

Inside the chamber are a few stones with engravings on them, one being particularly spectacular in the middle of the northern side. On it is a row of 6 pairs of outstanding spheres, most of which have a U shape carved beneath them, and which are interpreted as pairs of breasts. There is also another pair higher up.

Several "palette" shapes are also carved, and several other symbols. The stone adjacent has a sort of crescent on it. A boat perhaps? This is an excellent place to visit.

IMPORTANT NOTE: Positional co-ordinates taken from a gps receiver.

! En nog een paar km verder, in **St-Duzec** (st uzec) staat een "gecristianiseerde" menhir.
(GPS: 48,78885, -3,54489)

In een zoveelste laag van opperste verstandsverbijstering en grootheidswaanzin heeft één of andere katholieke priester hier de menhir omgetoverd tot christelijk symbool, inclusief kruis erbovenop en lijdende jesus. 200 jaar katholicisme maakt een duizenden jaar oud symbool kapot

Menhir von Saint-Uzec aus Wikipedia, der freien Enzyklopädie

Der christianisierte Menhir von Saint-Uzec mit den Arma ChristiDer Menhir von Saint-Uzec (auch Saint-Duzec oder Saint Uzee) befindet sich **etwa 2,5 Kilometer nordöstlich von Trébeurden** im Département Côtes-d'Armor in der Bretagne in Frankreich. Er steht etwa 600 m nördlich der gleichnamigen Kapelle an der alten Straße von Penvern nach Pleumeur-Bodou.

Der Menhir ist etwa acht Meter hoch und drei Meter breit. Damit ist er der größte mit christlichen Symbolen versehene Menhir in Frankreich. Seine Skulptierung durch den Jesuitenpriester und bretonischen Orthografen Julien Maunoir (1606–1683), auch „Apostel der Bretagne“ genannt, erfolgte 1674 als Kampfansage an das angeblich auflebende Heidentum. Der umgestaltete Menhir konnte als Station in Prozessionen einbezogen werden. Er trägt zu oberst ein Kruzifix. In die Südseite sind außer Mond und Sonne Szenen der Anbetung und die Leidenswerkzeuge oder Arma Christi (Hammer, Nägel, Peitsche und andere) eingemeißelt.

Der Menhir aus Granit wurde etwa 2500 v. Chr. aufgerichtet. Auf der Nordseite zeigt eine Karrenerosion mit einer Tiefe von 25 cm, dass der Stein eine Zeit lang gelegen hat. Die Rückseite weist vertikale Rinnen auf, die sich nur bilden, während der Stein steht.

Mégalithes à Trebeurden - Menhirs, dolmens et allées couvertes

Les menhirs

De "men", qui signifie "pierre" en breton, et de "hir", c'est-à-dire "dressée", les menhirs sont par définition des pierres dressées, dont il ne reste qu'une dizaine à Trébeurden. Certains furent abattus et réemployés, d'autres furent détruits par le père Maunoir, grand prédicateur du XVIIe siècle. On remarque que ces curieuses pierres sont le plus souvent érigées dans le même alignement. Pour quelles raisons ? On leur prête différentes connotations. Peut-être religieuses, les menhirs étant liés à un culte, ou peut-être servaient-ils d'indicateurs solaires ou astronomiques.

Menhir de Véades

Menhir de Toëno

Menhir de Kerariou

Les allées couvertes

"Dol" signifiant "table", aux supports de pierre, les allées couvertes sont très certainement des monuments funéraires. Elles sont au nombre de trois à Trébeurden : la première se situe sur l'île Milliau, la seconde à Lan Kerellec (dans une propriété privée), et la troisième, la plus importante, est celle de Prajou-Menhir sur la route de l'île Grande, qui daterait du IIIe millénaire av. J.C. Cette allée couverte est particulièrement intéressante pour ses gravures et sculptures.

Hier waren we aan het **einde van de Cote D'Armor!**

Via de D65 naar Lannion en dan gaat we via de D786 richting Morlaix, naar **St Thegonnec**

Sitecode - 1169 Frankrijk - Bretagne W [29] Gewijzigd: 14/08/2013

St. Thégonnec 29410 5 Meningen / Beoordeling: 8.6

CP Parking Voeg reactie toe Toevoegen aan favorieten

Place Park An Iliz

Mix-parking

N 48.52222 W -3.94611 C

25

Onbekend

7-dagen

01/01-31/12

+33 2 98 79 43 00

in het dorp - omheinde plaatsen - erg rustig - geen schaduw - jeton, bij de winkels - centrum 100m

camper 0,- lozen 0,- water 0,- stroom 0,- *2013

Gerelateerde links

- Plaats info
- Meteo
- Link naar GoogleMaps

Het dorpje [Saint-Thégonnec](#), telt maar 2500 inwoners en bezit één van de mooiste voorbeelden van een “Enclos”. Dit is een “parochie-erf” die bestaat uit een monumentale boog, een kruis-heuvel (calvaire), een grafkapel of knekelhuis(ossuaire) en een kerk.

We zetten ons voor het bezoek op de mooie camperplaats, slechts een honderdtal meters van de kerk. Na een middagboterhammetje gaan we op ontdekking naar onze eerste “enclos” Jammer dat de “office de tourisme” dicht is wegens “fermeture le samedi et dimanche”...

Het monument is prachtig, met de tientallen kleine beeldjes op de "calvaire". Taferelen die de Passie van Christus uitbeelden, tot de graflegging...

De volgende stop is in Lampoul Guimilliau.

Zowel St. Thegonnec als Lampoul-Guimilliau hebben een mooie camperplaats, vanwaar je zeer snel bij de kerkjes bent.

L'enclos paroissial est un ensemble architectural typiquement breton. Situé au centre du bourg, l'enclos paroissial est un domaine considéré comme sacré par les bretons. L'enclos typique est constitué de quatre éléments indissociables : l'entrée monumentale, le calvaire, l'ossuaire et l'église (parfois entourée du cimetière). L'existence des enclos paroissiaux est liée à une histoire : celle de la prospérité économique de la Bretagne aux XVIème et XVIIème siècles.

CP Lampaul Guimilliau

Sitecode - 357 Frankrijk Bretagne W [29] Gewijzigd: 07/06/2011

Lampaul Guimilliau 29400 0 Meningen / Beoordeling: 0

CP Parking Voeg reactie toe. Toevoegen aan favorieten

Uitgang van dorp richting St Jacques

Camperplaats

N 48.49440 W -4.03818 C

7

Onbekend

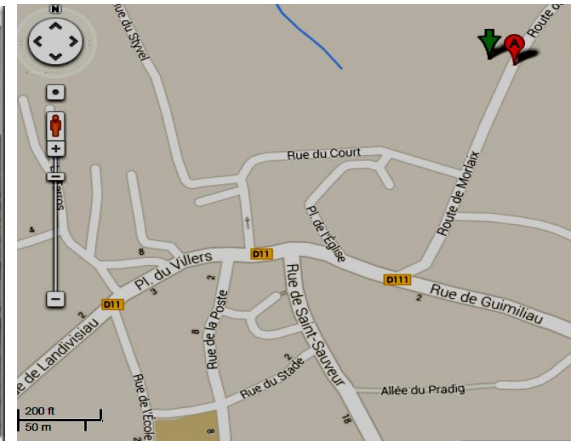
Onbepikt

01/01-31/12

+33 2 98 68 76 67

rustige plaats - centrum 400m

mapquest ©2014 MapQuest Portland, OR ©2014 NAVTEQ | Terms

Enclos paroissial de Lampaul-Guimiliau

C'est l'espace religieux, dans le bourg, au centre de la paroisse. « Enclos », parce que clos d'un mur. On y accède par une grille, face au porche, et par une porte monumentale, près de l'ossuaire. L'église occupe la plus grande partie du terrain. Elle est bâtie sur l'emplacement d'une ancienne église, que l'on a refaite par étapes.

Voor een zeer volledige bespreking en beschrijving van het “Enclos paroissial de Lampaul-Guimiliau” : zie onze voorbereiding.

Onze derde en laatste “enclos” is die van La Martyre. (GPS: 48,44874 / -4,16038)

Dit is niet de grootste, maar zou wel de oudste zijn van de Enclos Paroissials.

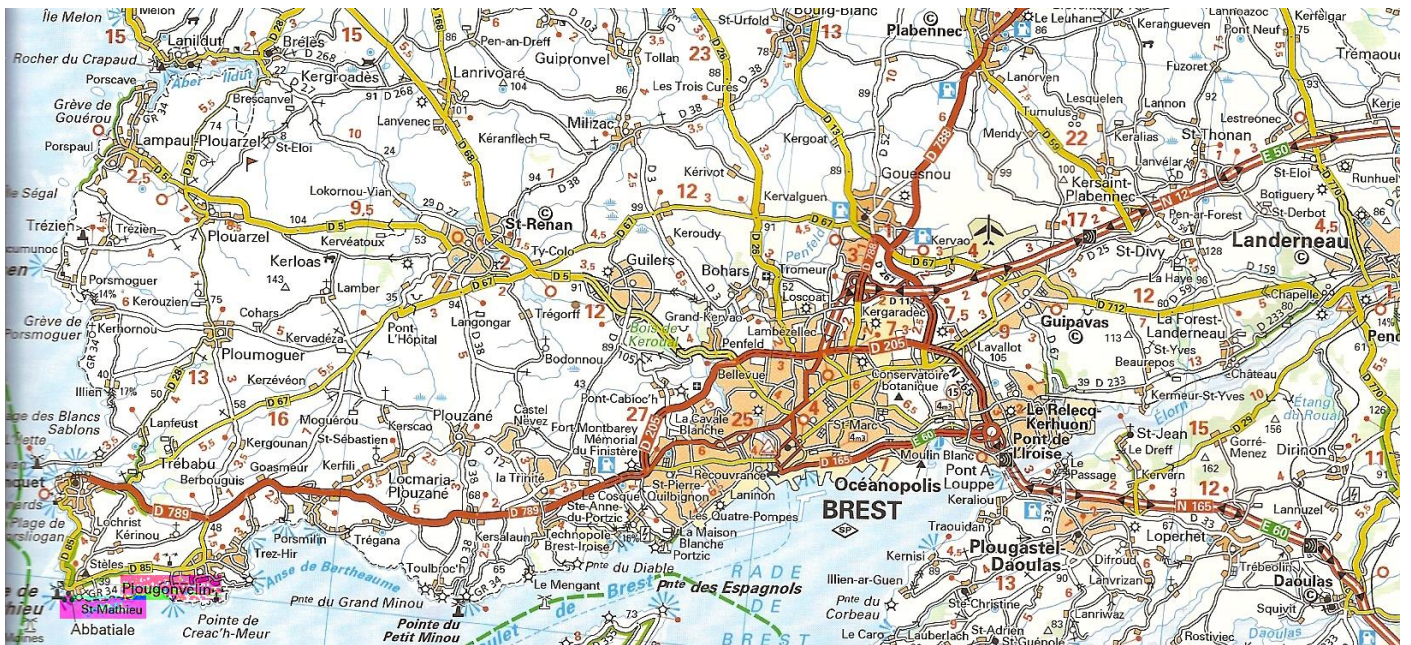

Porte triomphale : Datée du XV-XVIème siècle, elle est surmontée d'un calvaire à trois croix et d'un chemin de ronde.

Chapelle-Ossuaire : Elle date du XVIIème siècle. Dans la façade, deux anges tiennent des banderoles où sont gravées des inscriptions bretonnes.

Eglise : L'édifice possède un beau porche du côté Sud, qui date de 1450-1455. Le clocher date du XIII-XIVème siècle. A l'intérieur, se trouvent d'intéressantes boiseries (chaire, baldaquin, ..) et quelques fragments de vitraux anciens (XVIème siècle). Le maître-autel date de 1706.

De reis gaat verder naar verder naar **Landerneau**, en zo de E50/N12, **richting Brest**.

Rond Brest, en dan verder tot in **Plougonvelin** waar een CP is. 6€ all in. Wc en douche tot uw beschikking...tz.: 1 (één) wc, 1 (één) douche, 1 (één) douche-annex –wc voor “handicapees”...

Het was ook ooit een camping (blijkbaar worden zeer vele franse “camping municipal” omgevormd naar CP's...)

Sitecode - 1194 Frankrijk - Bretagne W [29] Gewijzigd: 16/07/2012

Plougonvelin 29217 **6 Meningen / Beoordeling: 5.5**

CP Aire des Camping-Cars [Voeg reactie toe](#) [Toevoegen aan favorieten](#)

Rue de Bertheaume

Camperplaats

N 48.33788 W -4.70741 C

55

Onbekend

Onbepert

15/06-15/09

+33 2 98 48 30 18

nieuwe plaats - schitterend gelegen, direct aan de kust, dichtbij Fort de Bertheaume - geen schaduw - centrum 1km - in het hoogseizoen komt 's morgens de bakker

camper 6,-/24u incl stroom, toilet en warme douche [ticketautomaat] - lozen 2,50 - *2012

mapquest ©2014 MapQuest - Portions ©2014 NAVTEQ | Terms

Gerelateerde links

- [Website camperlocatie](#)
- [Plaats info](#)
- [Meteo](#)

Maar in tegenstelling tot “les ilots” in st Malo zijn er hier niet zo’n “afgebakende plaatsen”... waarvan een paar franse campers gebruik maken om zich associaal breed te zetten rondom de electriciteitspunten, nog wat stoelen en een vespa'tje in de weg...zodat niemand er tussenin kan/duft...

Enfin, 't is maar voor 1 nacht voor ons, en we zullen morgen wel alles kunnen opladen. Zeer mooie uitzichten over de zee en de rede van Brest, dat wel (als je vooraan staat tenminste...)

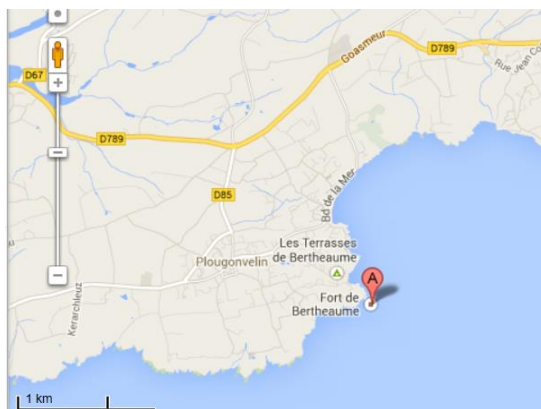
Hier is men alleszins nog bezig met de "verbouwing", er zou ook een slagboom komen.

De CP is vlakbij het "fort de Bertheaume".

Du haut de ses 37 mètres, cette sentinelle du bout du monde, offre une vue imprenable sur l'entrée de la rade de Brest. Accessible par une passerelle au-dessus des flots, l'île fortifiée livre ses secrets : le jour, on y découvre son histoire, son architecture, ses accès difficiles. La nuit tombée, le fort s'illumine et raconte ses aventures et ses légendes. Expositions visibles en été dans les casemates.

Ouvert du 5 juillet au 1er septembre 2013, de 11h à 18h, (dernière visite à 17h20) 7j/7

Gezien blijkbaar enkel open in de grote vakantie wandelen we er maar niet naartoe.

Zondag beginnen we de "terugweg". We zijn nu op ons verste punt. Doel is de CP in Goulven. De eerste stop is maar een paar km van Plougonvelin.

Pointe de St. Mathieu

Le phare de Saint-Mathieu est situé sur la pointe qui porte son nom. Ce "bout de terre", le plus à l'ouest de France, est une des plus impressionnantes pointes bretonnes car l'océan Atlantique y occupe les trois-quarts de l'horizon. Saint-Mathieu, qui était au XIVème siècle une ville importante, n'est plus aujourd'hui qu'un village célèbre pour les ruines de son église abbatiale et son phare de 58 m..

Une légende bretonne

Au coeur du Pays d'Iroise, subsistent les ruines d'un monastère qui possède comme relique la tête de Saint Mathieu... L'histoire commence au VIème siècle lorsque des marins bretons partent en Ethiopie pour faire du commerce et qu'ils y découvrent les reliques de Saint Mathieu. Après de longs jours en mer, alors qu'ils se trouvent aux abords de la Pointe Saint-Mathieu, un vent violent déclenche une tempête. Effrayés, les marins invoquent Saint-Mathieu pour les sauver. On dit qu'alors le roc se fendit en deux, ouvrant un passage qui permit aux marins de rentrer sains et saufs au

port du Conquet. En signe de reconnaissance, ils déposèrent le crâne de Saint-Mathieu sur la pointe la plus proche de l'incident et Saint-Tanguy y fonda un monastère. Les reliques furent d'abord conservées dans ce monastère bénédictin puis dans l'abbaye des XIIème et XVIème siècles. Même si la relique de l'évangéliste a disparu depuis longtemps, le lieu se souvient encore de son passage.

Steile kliffen die door de wind en de zee worden geteisterd, een imposante vuurtoren die waakt over de ruïnes van een oude abdij ... Een betoverende plek. De punt Saint-Mathieu lijkt in het klein op Bretagne. Vlak in de buurt kan vanuit de haven van Conquet worden gevaren naar de eilanden Ouessant en Molène.

Volgens de legende zouden handelaren uit Leon, die het lichaam van de apostel Mathieu terugbrachten, op wonderbaarlijke wijze op zee bij deze punt zijn gered. In de 6e eeuw stichtte Tanguy hier het eerste klooster om er de relikwieën onder te brengen. Van de abdij zijn nu nog de Romaanse gevel te zien, de stenen bogen van het koor en de bogen van het middenschip. Wandel er in de schemering naar toe. Dan is de abdij, verlicht door de vuurtoren, op haar mooist. Daarachter herbergt de abdij Notre-Dame-de-Grâce een klein museum waar enkele overblijfselen van de oude abdij te zien zijn.

163 treden verder ...

Het pad langs de zee leidt van de punt naar de gekerstende menhirs. Deze twee stenen waar kruisen op zijn aangebracht, werden "Gibet des Moines" genoemd. Verlaat de punt niet voordat u naar het uitzicht vanaf de vuurtoren hebt gekeken. Nog even doorzetten! 163 treden leiden naar de top en het uitzicht over de riffen van de Vieux Moines en het pad van de Prenes Noires is zeker de inspanning waard geweest.

Pointe Saint-Mathieu Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie

De Pointe-Saint-Mathieu ligt het departement Finistère (regio Bretagne), in de nabijheid van Le Conquet, op het gebied van Plougonvelin, en onderweg naar de haven- en marinestad Brest, die zuidelijker ligt dan Pointe-Saint-Mathieu. Het is een hoge rotsklifformatie die ver uitsteekt in zee.

Aan de Pointe Saint-Mathieu staat een indrukwekkende ruïne van een abdijkerk uit de 13e eeuw. Deze abdij met kerk was gewijd aan Saint-Mathieu (Sint-Mattheus). Naast de ingang van de abdij staat een oude en een nieuwere, witte vuurtoren. De oude vuurtoren dateert uit 1608. Op het torenplatform werden vuren ontstoken als baken voor de zeilschepen, die tussen de pointe en de ervoor liggende rotseilandjes moesten navigeren. De eerste semafoor werd gebouwd in 1806. In de witte vuurtoren, met rode kap uit 1835, staan grote koperen lampen om 's nachts de schepen te leiden, naar de zeegeul van Brest en verder door, naar de noordkant van Het Kanaal.

De "pointe" heeft vele rotsinhammen. De diepe benedenliggende strandjes zijn te bereiken via uitgehouwen trapjes in de rots wanden. Deze strandjes liggen ingesloten tussen de hoge kliprotsen. In de verte voor de klippen van de "pointe" staat een vaste lichtbaken, die waarschuwt voor de vele gevaarlijke klippen langs deze kust. Men heeft van hieruit een panoramisch zicht over de Atlantische Oceaan en noordelijk over de zuidzijde van Het Kanaal en de Golf van de Manche. Naar het zuiden toe ziet men in de verte, de mistige contouren van de havenstad Brest. Vlakbij staat de cenotaaf, een monument voor de gestorven zeelieden op zee.

De stad Ys [\[bewerken\]](#)

Volgens een eeuwenoude Bretonse legende zou hier voor de kust de verzwolgen stad Ys liggen. Door een stormvloed in vroegere tijden zou de kust zijn afgezet door geweldige stormvloed en het beuken van de oceaangolven. Zodoende moest koning Gradlon naar het vaste gebied vluchten, doordat de stad Ys en het omliggende gebied verzwolgen werden door de stormgolven en het wegzakken van landmassa's.

Na een half uurtje hebben we het wel gezien, en we nemen nog wat informatie mee van in het "toeristisch informatiekantoor" in de vuurtoren. Daarna gaat het richting noorden.

Onderweg passeren we heel wat wegwijzers naar allerlei "bezienswaardigheden", maar we houden op een "sightseeing" rit naar Goulven.

Het wordt een rustige zondagnamiddag, tijd om wat bij te lezen en het verslag bij te werken.

Goulven

Sitecode - 1174 Frankrijk - Bretagne W [29] Gewijzigd: 21/07/2013

Goulven 29890 **6 Meningen / Beoordeling: 8.2**

CP **Aire naturelle Ty Poas** [Voeg reactie toe](#) [Toevoegen aan favorieten](#)

Kerilis

Camperplaats

N 48.63109 W -4.30833 C

15

Onbekend

Onbeperkt

15/06-01/10

+33 6 33 18 30 76

rustige plaats tussen Plouescat en Brignogan-Plages - wc [2x] - warme douche [2x] - wastafels - all-in tarief - strand 200m - centrum + winkels 500m

€ camper 5,40 - lozen 0,- water 0,- stroom 0,- *2013

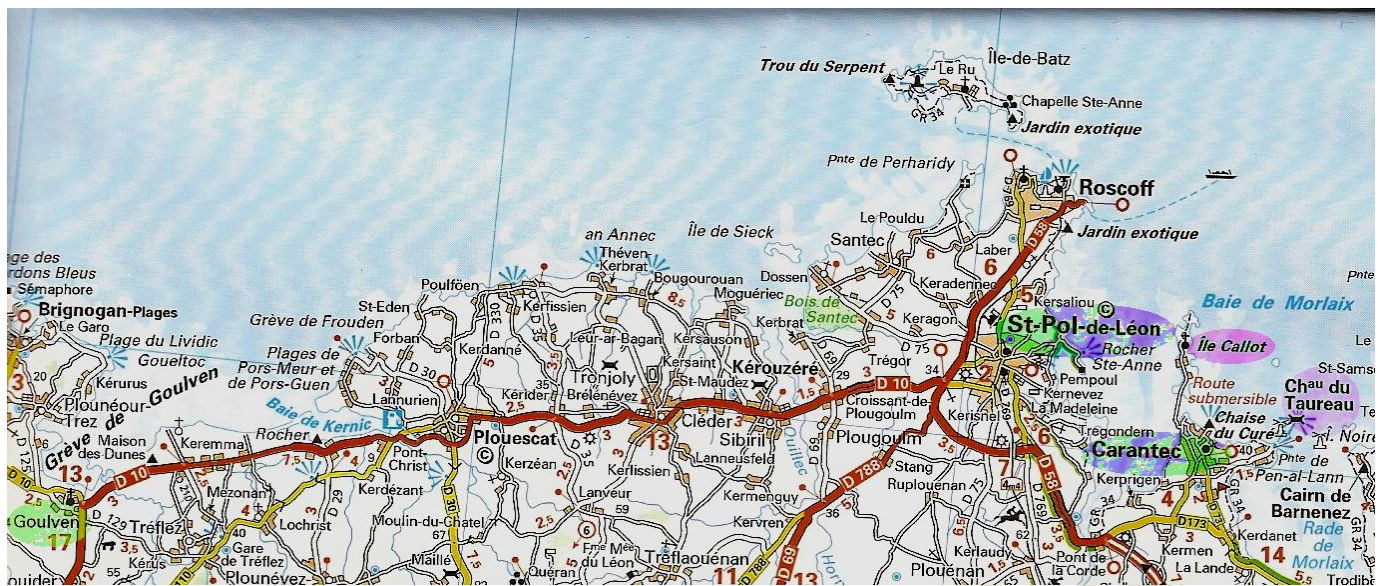
mapquest ©2014 MapQuest - Portions ©2014 NAVTEQ | Terms

Gerelateerde links

- Plaats info
- Meteo
- Link naar GoogleMaps

We blijven er enkel slapen. 6 Eurokes, vullen en (propere, 1..) wc en (propere en warme, 1...) douche inbegrepen...er is wel een beetje geruis van de baan vlakbij.

Maandag gaat het verder richting "huistoe", via St. Pol de Léon en Carantec.

Le château de Kérouzéré est classé monument historique en 1883

HORAIRES D'OUVERTURE DU CHATEAU DE KEROUZERE

Le parc du château est ouvert toute l'année de 9h à 21h En mai et juin, visite du château tous les mercredis à 17h De début Juillet à Mi-juillet et de mi-Septembre à Fin octobre, visites au château le mercredi et le dimanche à 17h De mi-Juillet à fin Août, visites au chateau tous les jours, à 14h30, 16h et 17h30

TARIFS DES VISITES

Moins de 10 ans : gratuit Enfant de 10 à 18 ans : 2,00 euros Adulte : 4 euros

Ook deze « château » rijden we langs, wegens « slechte openingstijden »...

Op de middag zijn we in **St. Pol de Leon**, een wat grotere stad. Het is wat zoeken naar de CP (suivre direction Morlaix zien we tenslotte ergens op een onderbord)...en effectief, we komen op een ruime camperplaats aan het water. Wel een eindje stappen naar het centrum, maar het uitzicht is geweldig. Tegen de avond begint het er aardig vol te lopen.

Een mooi uitzicht...maar wind...we zullen het zonder schotel-TV moeten stellen vanavond.

Na het middageten trekken we naar de stad voor een bezoekje aan de OT...en eens te kijken of we vanavond ergens van de befaamde artichauts kunnen proeven.

Maar dat wordt niks: er is nauwelijks een restaurant open te vinden op maandag..

Uitgesteld is niet verloren, en we zullen morgen na het marktbezoek een poging doen.

Sitocode - 1189 Frankrijk - Bretagne W [29] Gewijzigd: 23/07/2013

St. Pol de Leon 29250 **12 Meninge / Beoordeling: 7.4**

CP Parking [Voeg reactie toe](#) [Voeg toe aan favorieten](#)

Quai de Pampoul

Mix parking

N 48.68293 W -3.97128 C

30

Onbekend

48-uur

01/05-01/10

+33 2 98 15 85 00

aan zee - geen schaduw - smalle doorgang - centrum 1km

€ camper 5,- lozen 0,- water 2,- stroom 2,- *2013

Gerelateerde links

[Plaats info](#)

[Meteo](#)

Saint Pol de Leon met zijn 7.500 inwoners, is ongetwijfeld één van de aantrekkelijkste en sfeervolste stadjes van Bretagne. Gelegen aan de noordkust van de Finistère, bied ze de charme van een veel bezocht havenstadje.

Direkt gelegen aan zee, is Saint Pol de Léon ook de stad in Bretagne, waar het religieuze karakter de meeste indruk achterlaat. Dankzij het voormalige bisdom (wat gedurende de franse revolutie afgeschaft werd), heeft de stad een unieke architectuur bewaard, met name een kathedraal uit de 13de eeuw met een 80 meter hoge kapel, die het hoogste is uit heel Bretagne. Saint Pol de Léon is eveneens enorm naar de toekomst gericht ; deze streek in Bretagne staat op de eerste plaats wat de tuinbouw betreft en elk jaar worden tienduizenden tonnen groente naar heel Europa uitgevoerd.

1 - STADHUIS

In de 18de eeuw hebben de bisschoppen het architecturale beeld van hun stad zeer beïnvloed. Bisschop de la Bourdonnaye heeft in 1706 het nieuwe Paleis van de Bisschop laten bouwen, wat in 1750 vergroot werd en vandaag is het het Stadhuis. Men kan er een prachtige monumentale trap bewonderen, die gedekoreerd is met enkele schilderijen uit het Louvre. En in één van de zalen is het schilderij "Fillette léonarde" van Yan'Dargent te bezichtigen.

2 - HUIS VAN DE PREBENDE

Aan de Oostkant van de Kathedraal, op het plein Petit-Cloître, bevindt zich het Huis van de "Prebende", gebouwd omstreeks 1530 door Olivier Richard, die kanunnik van Léon en Nantes was, raadgever in het Parlement van Bretagne, en vikaris-generaal van de Bisschop van Nantes. Waarom deze naam "prebende ?" Omdat aan de titel van kanunnik, ecclesiastieke inkomsten ofwel een "prebende" verbonden waren.

3 - SINT JOZEF KAPEL

De Sint Jozef Kapel is gebouwd in 1846 om als oratorium te dienen voor het toen pas geopende bejaardenhuis voor priesters uit het bisdom. De 33 meter hoge toren komt uit het voormalige, in 1630 gestichte Ursulinen klooster.

4 - SINT PIETER KAPEL

De vroegere parochiekerk, wat nu de Sint Pieter Kapel is, domineert het kerkhof en bezit een schip uit de 15de de eeuw. Oorspronkelijk was het gebouwd met een transept, maar jammergenoeg zijn de twee vleugels in de 17de eeuw afgebroken.

Onder de vele beelden, kan men in het bijzonder een beeld van de Heilige Maagd met het Kind bewonderen, die uit het einde van de 14de - of begin 15de eeuw dateert en op de kerkhofmuren zijn negen geboogde relieken te bewonderen uit de 16de eeuw. Hier werden de schedels van de overledenen ingelegd en de rest van de beenderen werden in het algemeen graf gegooid.

5 - KAPEL VAN ONZE LIEVE VROUW VAN KREISKER

Met zijn 78 meter hoge, naar de hemel gerichte toren, is de toren van de kapel Notre Dame de Kreisker de hoogste in Bretagne.

De oprichting van de kapel gaat terug naar de 6de eeuw. Een jonge naaister, die ondanks de vermaningen van de heilige Kirec (of Guévroc) op een feestdag van de H. Maagd gewerkt had, was plotseling in al haar leden verlamd. Nadat ze haar zonde berouwd had, geneesde de heilige haar en zij gaf hem haar huis om er een kapel van te maken. Het werd "Kreisker" genoemd, omdat het midden in het dorp stond, wat een voorstadje was. Jammergenoeg weerstond de oorspronkelijke houten kapel de verwoestingen van de Normandiërs in 9de eeuw niet.

De traditie zegt ons dat de engelsen, nadat ze de stad in 1375 verbrand hadden, ze de " Kreisker" weer hergebouwd zouden hebben, en inderdaad is de invloed van de Engelse stijl zeer goed herkenbaar. Nadat

de Engelsen zich na de oorlog van Bretagne in Saint Pol langdurig gevestigd hadden, konden ze de toren in een uitkijkpost veranderen, die naar de zee en de direkte omgeving gericht was.

Na het vertrek van de Engelsen werd de toren met een prachtige pijl bekroond in de 16de eeuw, en het aanzicht van het gebouw werd daardoor aanmerkelijk veranderd...

De toren rust op vier pilaren van elk 3,20 meter breed. Wanneer men het lichte gewicht van de pilaren vergelijkt met de hoogte van de toren die ze ondersteunen, is het moeilijk te geloven, dat deze enorme massa op schijnbaar zulke zwakke fundamenten steunen. Een prachtig specimen van een granieten achthoekige pijl met 80 openingen en waar de wind geen vat op heeft.

Vanaf de balustrade, die met een trap van 169 treden toegankelijk is, heeft men een schitterend uitzicht. In juli en augustus kan de kerktoeren beklommen worden.

6 - VOORMALIGE SEMINARIE

Het voormalige Seminarie van Léon, wat in 1708 gebouwd is, is nu een particulier lyceum.

7 - HUIS VAN PILORI

Dit huis dateert uit 1680 en heeft twee halve dakrondingen, wat aan een oud perceel doet denken. De vereniging van de twee percelen heeft de bouw van een dubbelhuis mogelijk gemaakt. Vroeger was in deze straat een markthal.

8 - HOTEL KERMENGUY

Dit gebouw, wat er zeer verzorgd en homogeen uitziet, getuigt ervan dat particuliere gebouwen een hoge kwaliteit konden bereiken in het begin van de 17de eeuw. Het wachttorentje in de hoek lijkt op de torentjes die men in Roscoff ziet.

9 - VROEGERE STADHUIS

Dit gebouw, wat gedurende de eerste helft van de 17de eeuw ontstaan is, is omstreeks 1640 "het huis van de stad" oftewel het Stadhuis geworden.

10 - FONTEIN LENN AR GLOAR

De fontein "Lenn Ar Gloar" bevindt zich in de "Poullou" straat en voorziet een dichtbijzijnd washuis met water. Een antiek beeld van de H. Maagd vind er beschutting onder het dak van de bron en dit beeld zou door de Heilige Paul Aurélien gezegend zijn toen hij in de stad aankwam in de 6de eeuw. De bron is nooit uitgeput geweest, zelfs wanneer er langdurige droogte heerste. In 1909 is de fontein onder monumentenzorg geplaatst.

11 - LANDHUIS KEROULAS

De opdrachtgever voor dit prachtige herenhuis was de kanunnik Hamon Barbier uit het huis van Kerjean ; rond het jaar 1520 is met de bouw begonnen.

12 - KATHEDRAAL POL AURELIEN

De Kathedraal (13de - 16de eeuw) is toegewijd aan de eerste bisschop van Léon, Paul Aurélien. Sinds 1901 is de Kathedraal tevens Basilique Mineure de l'Annonciation. De Basiliek is op de plek van een Romaanse kerk gebouwd waarvan nog enige overblijfselen zijn, het werd in verschillende fases gebouwd : het schip in kalksteen uit Caen, de westelijke gevel en het voorportaal in het zuiden dateren uit de 13de eeuw, terwijl de kooromgang en de transept uit het begin van de 15de eeuw zijn. De bouw is voltooid in de tweede helft van de 16de eeuw.

Er is niet alleen een zeer groot architecturaal belang ; er worden ook vele buitengewone artistieke rijkdommen in de Kathedraal bewaard. Laten we een kijkje nemen en er zeven van aanschouwen, maar er zijn natuurlijk nog veel meer bezienswaardigheden te zien.

De **eikenhouten koorstoelen** uit de 16de eeuw, de **reliëken** met o.a de keltische klok van Paul Aurélien, één van de oudste karolingische klokken van Bretagne en, in een kristallen koker, een **doorn** van de Doornenkroon van Christus; de 32 **dozen met de schedels**, die ons aan de gewoonte herinneren om de

skeletten na vijf jaar op te graven om plaats te maken voor nieuwe overledenen ; dit werd tot de 19de eeuw gedaan. In goede volgorde werden de beenderen in het massagraf gegooid en de schedels werden in doosjes met gaten erin opgesloten en aan de families teruggegeven.

Dinsdag is er de hele dag **markt** op de place de l'Evêché, de place de Guébriant en de place du Parvis...tz.: in het **seizoen** is het de hele dag markt, en staan de 3 pleinen vol...En wij zijn duidelijk nog niet in "het seizoen"...

We schaffen ons nog een warme fleecvest aan tegen de koude wind, en gaan op zoek naar een restaurant om de plaatselijke specialiteit te proeven...maar blijkbaar is de artichok geen "restauranteten"...en uiteindelijk vinden we nog een plaatsje in "Le Kreiz Kastell", een "creperie restaurant" in de Rue des Eaux 12...Een aanrader...flinke porties aan een goeie prijs. Gezien de bezetting zijn we niet de enigen die er zo over denken. Zeker op dinsdagmiddag, marktdag, moet je wel geduld hebben aan tafel. Maar het was de moeite waard.

Naast de kathedraal en de "Kreisker" zijn er nog een paar bezienswaardigheden. Op de office de tourisme kan je een plannetje halen waarop een wandeling is uitgewerkt om ze te bezoeken.

Het is al late namiddag als we doorrijden naar **Carantec**, aan de overzijde van de baai, en nauwelijks 12 km rijden. We zetten ons aan de watertoren in de Rue de Castel An Dour. De wind waait hier al even hard als in St. Pol.

Sitecode - 12175 Frankrijk - Bretagne W [29] Gewijzigd: 13/09/2013

Carantec 29660 2 Meningen / Beoordeling: 8.

CP Parking [Voeg reactie toe](#) [Toevoegen aan favorieten](#)

Rue De Castel An Dour

Mix-parking

N 48.65950 W -3.91434 C

20

Onbekend

Onbeperkt

01/01-31/12

+33 2 98 67 00 30

plaats bij de watertoren

mapquest ©2014 MapQuest - Portals ©2014 NAVTEQ, Terms

Van hier willen we naar het "Chateau du Taureau" varen, en bij eb naar l'île Callot stappen over de "zeebodem".

Weshalve wij ons gezwind richting "office de tourisme" reppen voor de benodigde info over de laagwaterstanden en de tickets voor de boot...en een koude douche krijgen, "vu la situation climatologique": veel wind en dan 2 dagen regen en "averses"...geen boot de eerste dagen, voor laagwater zijn we justekes op tijd en kunnen we direkt naartoe.

Maar terwijl we naar de haven afdalen – vertrekpunt van de wandeling naar ile Callot- beseffen we dat het toch wel heel erg hard waait, en dat het "aanvoelen" op de "open zeebodem" er niet beter zal op worden. Bovendien begint het al een beetje grijs en duister te worden...en we besluiten dit stukje maar voor een volgende "Bretagnereis" te laten.

Carantec

De nombreuses aires de stationnement

Carantec offre de nombreuses aires de stationnement.

La presqu'île de Carantec possède **12 kilomètres d'espaces littoraux**, des sites classés ou inscrits et des zones de protection. **Le camping y est de ce fait réglementé.**

Afin de ne pas porter atteinte à la qualité des sites et de ne pas vous trouver en situation illégale, il vous est demandé de respecter les règles suivantes :

- Conformément à la loi, votre véhicule peut stationner le jour sur tous les parkings publics, sauf rue du port et place du port.
- Attention, les rues étant étroites au port, la circulation des camping-cars est interdite rue de Kermenguy et rue de Porspol. Nous vous conseillons donc, pour aller au port, de garer votre camping-car en bas de la rue Bouvet, à l'angle de la rue Neuve.
- Pour les stationnements de nuit, vous êtes autorisés à camper seulement sur les emplacements suivants:

1. **Au Meneyer** : l'aire camping-car, équipée d'une borne de distribution d'eau (100 L) et d'électricité (1 heure), est située sur le parking des terrains de tennis du meneyer. Les jetons, 2 € l'unité, sont en vente à l'Office de Tourisme, dans les boulangeries et à la brasserie du Petit Relais.

A cet endroit, vous pouvez stationner 48 heures.

2. **A Pen al Lann** : à droite, après les tennis, dans la pinède, au calme.

3. **Au Kélenn** : à l'abri des vents, entre la base nautique et la salle polyvalente.

4. **Au Clouët** : face à la plage et la Baie de Morlaix.

5. **Au Roch Glaz** : face à la carrière et devant la Baie de Morlaix.

Le stationnement des camping-cars est interdit de 20 heures à 7 heures, sur l'emprise des routes, des parkings et des voies publiques désignées ci-dessous, ceci afin d'éviter de porter atteinte au caractère du site, aux règles d'hygiène, de sécurité et à la tranquillité du voisinage.

- Parking est du Kélenn, entre la base nautique et la plage
- Parking ouest du Kélenn, en front de mer, à gauche des commerçants
- Aires paysagères de stationnement de l'île Callot

LE CHATEAU DU TAUREAU

Bien plus qu'une simple visite, la découverte du Taureau est un voyage au coeur de l'Histoire, dans les souvenirs d'une baie aux trésors naturels toujours intacts. Des casemates à la terrasse en passant par les coursives et le pont-levis, chaque visiteur est invité à sillonner librement les trois niveaux de l'édifice fidèlement restauré.

Historique

1522-1680 : Un fort pour protéger Morlaix

Une incursion de la flotte anglaise sur la ville de Morlaix en 1522 imposa la nécessité de mettre en place un système de défense militaire à l'entrée de l'estuaire. On construisit donc un fort sur l'îlot rocheux du Taureau. L'ouvrage était une sorte d'arrondi muré de très petite hauteur. Les coûts de fonctionnement et d'entretien étaient à la charge des morlaisiens et constituaient un lourd sacrifice pour les habitants.

1680-1745 : L'empreinte de Vauban

Avec l'arrivée de Louis XIV, l'administration militaire du Roi prit possession du Château ; aussi envoya-t-il son ingénieur militaire Vauban pour moderniser la fortification. Les travaux s'étaleront sur 45 ans environ.

L'édifice construit essentiellement en granit de l'île de Callot, a une forme oblongue qui épouse celle du rocher. Il mesure 60 m de long, 12 m de large et 12 m de haut pour une surface de 1450 m².

1721-1871 : Une prison au milieu de la mer

Au fur et à mesure du déclin du port de Morlaix, la mission militaire assignée au château du Taureau devient définitivement dissuasive. Aussi dès 1721, la forteresse est détournée de sa vocation initiale et utilisée comme prison.

Après 1789, pendant la période révolutionnaire, ce ne fut plus qu'une prison politique, très dure surtout à cause d'un entassement de prisonniers en très grand nombre. Royalistes, Chouans, prêtres insermentés furent détenus dans des conditions parfois inhumaines.

Après la chute du Directoire et dès l'arrivée de Bonaparte au pouvoir, le Château retrouva sa vocation primitive, redevenant une place forte au rôle purement militaire qu'il garda jusqu'à désaffectation définitive en 1889.

XXème siècle : Discrète villégiature et espace de loisirs nautiques

Déserté par les hommes, le château plonge petit à petit dans un long sommeil. Il fut classé monument historique en 1914, mais ses portes restent fermées.

En 1930, il devient une résidence privée de villégiature.

Puis la guerre éclate et le château est investi par la DCA allemande. La paix revenue, il retombe dans l'oubli.

De 1960 à 1980, après d'importants travaux, le Centre Nautique de la Baie de Morlaix y installe son école de voile.

En 1989, les collectivités se mobilisent pour sauver le château de la ruine.

Après un XXème siècle au destin aléatoire, le château est donc restitué au public. Son ouverture a eu lieu en juin 2006.

Visite

Au départ de Carantec, la visite dure deux heures.

L'embarquement a lieu à la plage du Kelenn.

Le billet inclut la traversée aller retour et une visite libre d'une heure du Château du Taureau

Exposition

Une quinzaine de panneaux thématiques retracent l'histoire atypique de ce vaisseau de pierre. Des animations sonores restituent aux pièces principales du fort l'ambiance de l'époque.

Vous découvrez ainsi la vie quotidienne de la garnison et des prisonniers au XVIIIème siècle. Vous faites connaissance avec les personnages clés des mémoires du fort comme Vauban, Blanqui, Vilmorin et Pidancet. Des longues-vues et des tables d'orientation vous guideront vers l'horizon.

Réservation

Les billets sont en vente à la plage du Kéleñn et par téléphone : 02 98 62 29 73

Il est conseillé de réserver bien à l'avance.

De kerk

L'ancienne église fut construite en 1657. Petite et basse, elle avait des allures de chapelle de campagne avec son clocher à-jour agrémenté de galeries et de balustrades. L'entrée se faisait par le cimetière.

Devenue trop exigüe, on décida de la remplacer par une nouvelle église dont les plans furent dressés par le maire de l'époque, M. François de Kergrist. Pour ce faire, il étudia les ouvrages d'art, voyagea beaucoup, prit des notes et imagina l'édifice que nous possédons aujourd'hui, de type gothique, aux lignes élégantes et fines.

Sa construction

Les pierres furent taillées et sculptées à la carrière même. Elles venaient de Guerlesquin, de Cléder, de l'île Callot, de l'île Grande.

Le gros oeuvre fut terminé à Noël 1867. Le mobilier fut l'oeuvre des ateliers de Denis Derrrien de Saint Pol de Léon.

Le 20 mail 1869, Mgr Sergent, évêque de Quimper, célébra la consécration de la nouvelle église.

Un nouveau clocher fut construit en 1897 par M. Le Naour de Quimper. Il comporte deux chambres de cloches et une double galerie à balustrade. Un carillon de trois cloches y fut installé par la suite.

Enfin en 1900, l'église fut dotée de vitraux.

Le cimetière fut désaffecté en 1935 et le placître fut doté d'un portail monumental provenant du manoir de Kerangoaget transporté et remonté devant le porche sud. Aujourd'hui, il est classé Monument Historique.

A l'intérieur

Plusieurs points attirent l'attention :

- Le *trésor d'orfèvrerie* conservé dans son armoire-vitrine blindée. Il est possible d'admirer 23 pièces rares en argent massif : calices, ciboires, encensoirs, chandeliers et surtout la grande croix de procession de 1652 avec ses cinq clochettes... D'une remarquable qualité, les objets exposés témoignent de la créativité et de la maîtrise technique des maîtres orfèvres locaux.

- Deux *toiles de Loys Laouénan* : "Stabat Mater" (la Vierge des douleurs) et une émouvante "Descente des croix"

- les *fonts baptismaux*, récupérés de l'ancienne église de 1657 (cuve et déversoir en granit)

- le *chevet*, avec ses trois vitraux jumelés

- le grand orgue, entièrement mécanique et de facture traditionnelle, est un élément irremplaçable de la liturgie et de la culture musicale avec ses vingt jeux et sa palette sonore exceptionnelle.

Un guide de visite est disponible à l'intérieur de l'église.

L'île Callot

Callot vit au rythme des marées ...

Accessible à pied ou en voiture à marée basse, elle retrouve son identité d'île à marée haute. Mais quelque soit le niveau de la mer, vous tomberez sous le charme de ce petit coin de "paradis", qui aujourd'hui ne compte plus que 9 familles.

Principalement constituée de petites criques, de dunes, d'ajoncs, de champs et de pâturages, Callot s'étend sur 2,125 km de long et mesure de 15 à 300 m de large. Au point culminant de l'île, vous pourrez visiter la ravissante petite chapelle de Notre Dame de Callot dont l'histoire remonterait au tout début du Vème siècle.

Pour se rendre à la pointe nord, vous devrez suivre un petit sentier derrière la Chapelle pour découvrir enfin un paysage partagé entre les dunes sauvages et les ensembles de massifs granitiques battus par les

vagues. Une table d'orientation en granite vous donnera toutes les indications nécessaires sur les îlots et communes alentours.

A l'ouest, le panorama vous permet d'embrasser la Baie du Paradis et Saint Pol de Léon.

A l'est, vous apercevrez de ravissants îlots qui constituent la réserve ornithologique, ainsi que le Château du Taureau, ancien fort militaire érigé au fond de la baie entre 1542 et 1544, sa forme actuelle remontant à une restauration conçue par Vauban.

L'histoire de l'île Callot s'avère en réalité étroitement liée à l'invasion de l'île par les Danois à la fin du Vème Siècle. Ils investissaient l'île pour y stocker les butins issus de pillages, auxquels ils s'adonnaient sur le continent.

Jusqu'au jour où le chef Breton, Rivallon Murmaczon décida de lancer une attaque contre le pirate Danois Korsolde.

Selon la légende d'Albert-Le-Grand, avant de lancer l'assaut, il pria la Vierge Toute-Puissante, afin que celle-ci lui assure sa protection durant la bataille. Il lui promit d'édifier un sanctuaire à l'emplacement de la tente du chef Danois, s'il sortait victorieux de cette lutte. Le combat fut sanglant, plusieurs milliers de Danois furent tués.

En l'an 513, Murmaczon posait la première pierre de la petite chapelle : c'est alors que les Bretons baptisèrent l'île : Enez-Itron-Varia-ar Galloud (Notre Dame de Toute Puissance).

Depuis ce temps, la chapelle constitue un lieu de pèlerinage. Au XVIIème siècle, les corsaires morlaisiens la saluaient d'un coup de canon, lorsqu'ils quittaient le port pour attaquer les navires anglais.

Pendant la révolution, elle fut abîmée et transformée en poste militaire.

Entre 1801 et 1808, sur demande du recteur M. Nédellec et du Maire, la chapelle fut restaurée.

L'île Callot est un ensemble granitique dont l'exploitation fut massive au XVIIème siècle. L'hôpital, la manufacture des Tabacs de Morlaix, une partie du Viaduc et de nombreuses bâtisses de la région furent construites avec du granit de Callot.

Woensdagmorgen horen we op het weerbericht dat het voorlopig niet gaat beteren met het weer, en we beslissen om al een stuk huistoe te rijden.

We willen een tussenstop houden in **Fécamp**.

Onderweg hebben we een stralende hemel, wel nog veel wind, en we twijfelen of het wel de juiste beslissing was om te vertrekken..

Als we in de late namiddag in Fécamp toekomen blijkt de kermis te staan. Wat verdop zien we een aantal campers bij elkaar staan, en na wat twijfelen zetten we ons erbij.

Ook hier gaan we weer voor info langs bij het toerismebureau. Blijkt dat de 10 plaatsen aan de quai Carnot er nog zijn, maar die aan de overzijde zijn weg, en vervangen door 30 plaatsen inclusief service op een stuk plein tegenover het toerismebureau.

En de police municipale zou « gezien de kermis » een oogje toeknippen voor de her en der geparkeerde campers.

Aire Municipale (sitecode: 23306) Fecamp

Parking de la Mature, 76400 Fecamp

grote parking naast het station - overnachten kan ook aan de overkant, Quai Sadi Carnot [sitecode 3453] - jeton, verkrijgbaar bij Office de Tourisme - centrum 600m

Algemene informatie: Plaats op mix parking | Max. aantal plaatsen: 50 | Max. verblijfsduur: 7 dagen | Geopend: 1/1 - 31/12

Tarief informatie: Camper (2 pers incl. belasting): Gratis | Lozen afvalwater: Gratis | Lozen cassettetoilet: Gratis | Water: € 3,00

GPS: N 49.76108, E 0.37398 (staat in de nieuwe folder met 49,76005 / -0,37334)

We krijgen nog een geactualiseerde kaart mee met camperplaatsen in de regio, en een folder van « Le Palais Benedictine »...Goed voor een volgend bezoek denken we, morgen zijn we thuis.

's Nachts horen we regen tikken op het dak, maar tot onze verwondering is er 's morgens een stralend zonnige hemel. Ook de wind is gaan liggen. En we gaan dan toch maar nog een dag langer blijven.

We vullen brood en watervoorraad aan, en gaan op zoek naar een restaurant om een laatste keer verse vis te proeven. We kiezen voor een menu in « La Plaisance », aan de Quai de la Vicomte 33. Met zicht op de haven met plezierbootjes.

't Was niet slecht, maar zowel qua prijs/kwaliteit als qua « onthaal » waren we intussen al wel beter gewend.

Volgende keer zeker iets anders kiezen in Fécamp...

Intussen was het al halfdrie voor we op weg konden naar de Benedictine.

Rondleiding (a.h.v. een nederlandstalige folder) voor 8,5 euro pp, 1 (één) proevertje –let op die « tje »- op het einde inbegrepen.

Maar wat er te zien is van het gebouw en de kunstcollectie is de moeite, we zijn er een paar uur zoet...

*Na het avondeten maken we nog een laatste keer een wandeling langs de haven en het keienstrand, met zicht op de hoge kliffen.
Beslist de moeite om nog een keertje terug te komen.*

*Donderdag zijn we vlug « en route » . En tegen 15 uur zijn we terug thuis.
We kunnen nog wat « na-vakantiën » - met een BBQ met de familie.*

